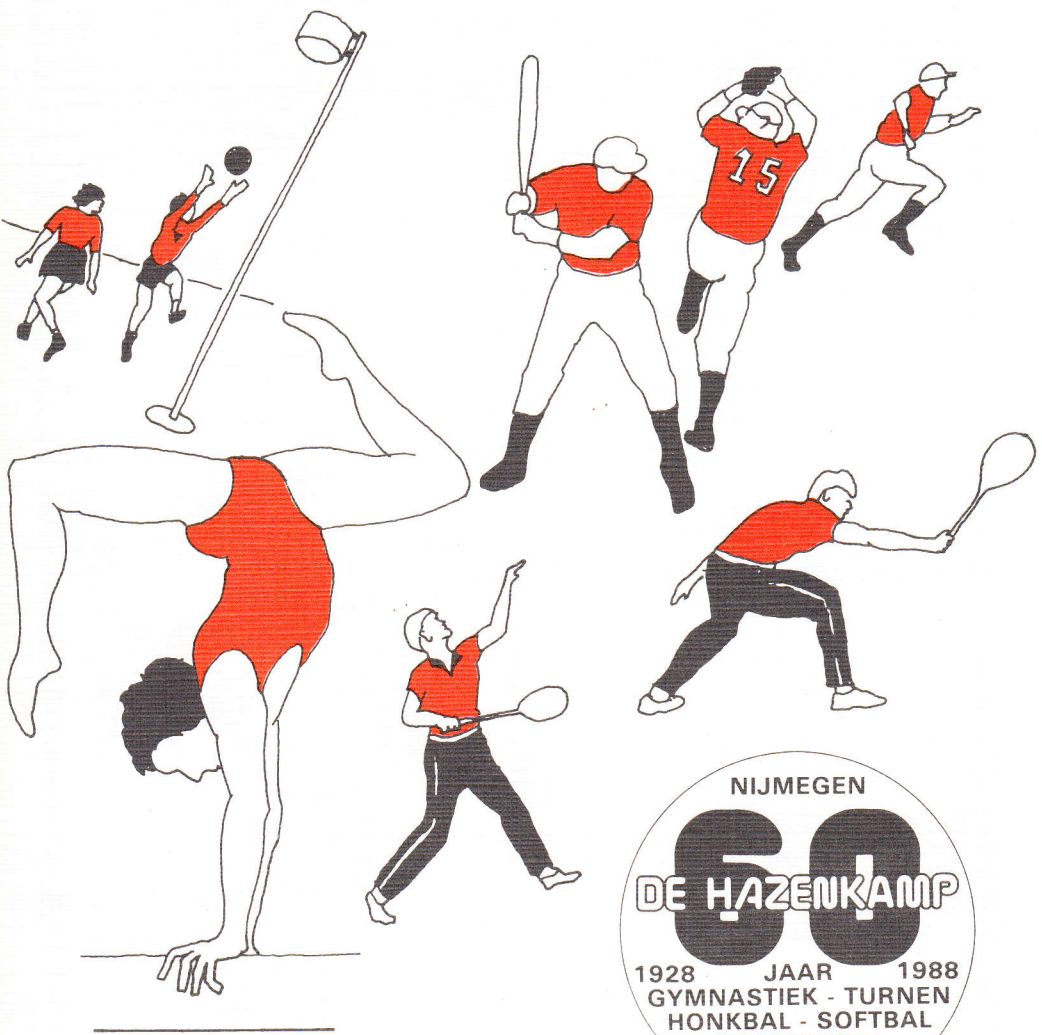

DE HAZENKAMPER

JUBILEUM EDITIE 60 JARIG BESTAAN.

NIJMEGEN

60

DE HAZENKAMP

1928 JAAR 1988

GYMNASTIEK - TURNEN

HONKBAL - SOFTBAL

BADMINTON

KORFBAL

EEN VERTROUWDE NAAM MET 5 VESTIGINGEN

DUS OOK EEN ZAAK BIJ U IN DE BUURT

Nijmegen

Molenweg 36
Hatertseweg 626
Pauwelstraat 1
Zwanenveld 9047

Wychen

Burchtstraat 6

*Wij feliciteren
sportvereniging
„de Hazenkamp”
met hun
60-jarig jubileum!*

HOOSE

BRILLEN
CONTACTLENZEN
HOORTOESTELLEN

SPECIALE SERVICE-DIENST
OP ZONDAG

JUBILEUM EDITIE 60 JARIG BESTAAN.

Voorwoord van de samenstellers

Toen wij ongeveer een half jaar geleden van het Hoofdbestuur het verzoek kregen, om ter gelegenheid van het 60-jarig bestaan van sportvereniging De Hazenkamp een jubileumuitgave het licht te doen zien, hebben wij uitvoerig onze gedachten laten gaan over de opzet van een dergelijk boekje. Wij hebben gekozen voor een enigszins gewijzigde opzet ten opzichte van het jubileumboekje, dat ter gelegenheid van het 50-jarig bestaan in 1978 werd gepubliceerd. Ondanks het feit, dat we

met z'n allen een 'omni-vereniging' vormen, leek ons toch een indeling per sectie het meest overzichtelijk.

Na een algemeen gedeelte treft U de bijdragen aan van de huidige vier Hazenkampsecties. Deze bestaan gedeeltelijk uit historische overzichten van met name de afgelopen tien jaar, en voor een ander gedeelte uit interviews met leden, die vroeger in de secties actief zijn geweest, of die dat vandaag de dag nog zijn.

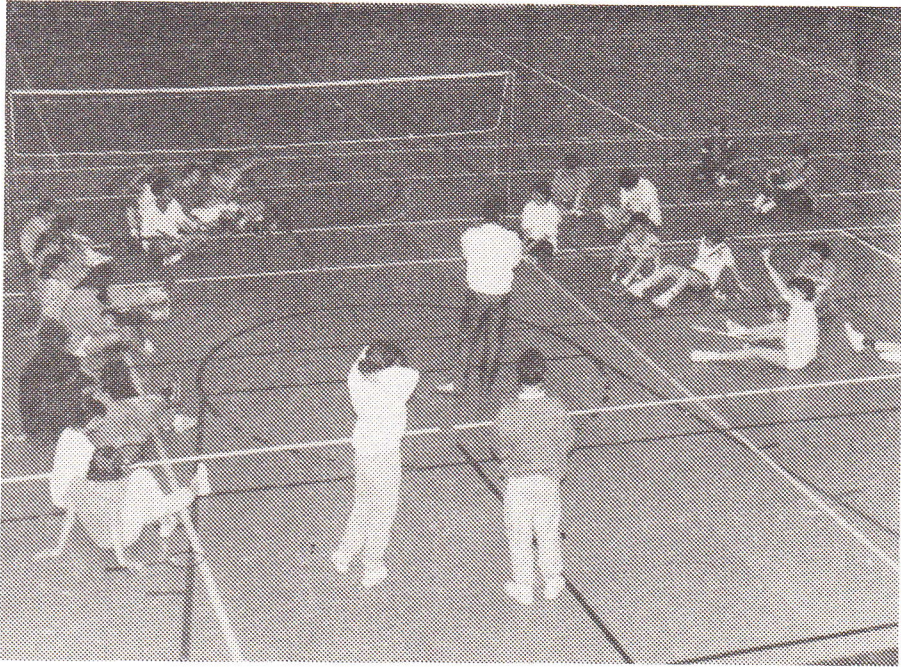
Wij hopen, dat een ieder in dit boekje iets van zijn gading aantreft en dat het van een blijvende waarde voor de vereniging moge zijn.

Tenslotte willen wij al diegenen, die hun medewerking hebben verleend aan het tot stand komen van dit boekje, de adverteerders, de schrijvers van de diverse artikelen en de geïnterviewden, van harte bedanken voor hun bijdragen.

Ton van Houdt
Paul Merten

Inhoudsopgave

Algemeen	5
Sektie gymnastiek turnen	19
Sektie honkbal-softbal	33
Sektie badminton	43
Sektie korfbal	57

Van de voorzitter

Dit jubileumboek doet een poging, de zestigjarige geschiedenis van De Hazenkamp als sportvereniging en maatschappelijk verschijnsel in Nijmegen in verschillende facetten te beschrijven.

Zoals te begrijpen valt ontstaat een kaleidoscopisch beeld, dat geen chronologische volledigheid of historische analyse van De Hazenkamp als vitale zestigjarige oplevert. Veel meer mogen de bladzijden van dit boek een fragmentarische spiegel zijn, waarvan de beelden eerder typerend

dan compleet zijn. Mocht de inhoud hier en daar tot de glimlach van herkenning leiden bij de betrokkenen, die in de loop van deze zestig jaar hun energie mede aan De Hazenkamp zowel hebben ontleend als besteed, dan is dit type lachspiegel precies de bedoeling.

Als daarnaast niet-Hazenkampers iets van de werkelijke atmosfeer in heden en verleden proeven, kunnen we spreken van een geslaagde uitgave!

Terugkijkend lijken zestig jaar, zeker voor AOW-ers, verontrustend kort, maar toch! Zestig jaar geleden ging de autoproduktie van Ford over van T-model naar A-model, regeerde Hindenburg in Duitsland en was het in mei 1928 precies één jaar geleden dat Charles Lindbergh, terwijl de hele westerse wereld de adem inhield, voor het eerst over de oceaan vloog van New York naar Parijs.

De crisis van 1929, het duizendjarig rijk van Adolf Hitler, de menselijke voetstap op de maan, dat alles is intussen op wereldschaal geschiedenis geworden.

Tijdens de gigantische ontwikkeling in denken en doen is onze Hazenkamp overeind gebleven, als miniscuul deeltje van het menselijk bestaan op deze aardbol.

Onder de microscoop van de schrijvers van dit boek ontstaat een kleurrijk en gevarieerd beeld van de vereniging, die, bij alle aanpassing en ontwikkeling, nooit haar aantrekkingskracht heeft verloren.

De Hazenkamp moge daarin het stevige fundament vinden voor de toekomst. Deze basis bestaat en heeft alleen maar bestaan dankzij de inzet en de inventiviteit van velen.

Als ons jubileum en dus ook dit boek daartoe een nieuwe impuls is, kunnen we met vertrouwen de nog onbekende toekomst tegemoet zien.

Wij wensen U veel plezier bij het lezen van dit boek!

Namens het bestuur

Jan Schöls
voorzitter

Van boven naar beneden en van links naar rechts:
Simon Kersten, Wim van Grimbergen, Trudy van Hal, Rosalien Walg, Jan Schöls,
Trudy Peters, Frans van de Heijden, Bert Tobé en Theo Becks

De wethouder feliciteert

Met genoegenvoldoe ik aan het verzoek om een voorwoord te schrijven voor uw jubileumboek ter gelegenheid van de reünie.

Zestig jaar Hazenkamp, dat is bijna een mensenleven. Uw veelzijdige sportvereniging is niet meer weg te denken uit het Nijmeegse sportieve leven. Het viel mij op dat in alle verhalen naast sport, nog iets anders een rol speelt: een soort familiegeest, een verbondenheid met de club die tijdloos schijnt. In het rijtje trefwoorden dat uw vereniging

karakteriseert staat ook: toneel, muziek, boerenkoolmaaltijden, dansavonden en buitenlandse excursies. Misschien is dit het geheim, waardoor oud-leden zich verbonden blijven voelen met uw vereniging... Er is veel gebeurd tussen het moment dat een jonge A. Huisman voor twee rijksdaalders proeflessen gymnastiek verzorgde in de protestants-christelijke school aan de Hazenkampseweg op 6 oktober 1927, het moment waarop zes oude wandrekken van de koloniale kazerne ter beschikking kwamen, en nu.

Vele duizenden mensen hebben gegymd, gewandeld, badminton, honkbal en voetbal gespeeld onder de vlag van 'De Hazenkamp'.

Nu word ik nog wekelijks geconfronteerd met 'De Hazenkamp', als ik mijn zootje van vijf zie terugkomen van een inspannend uurtje in de sportzaal Zwanenveld.

De legendarische uitvoeringen zullen velen zich herinneren. Ik twijfel er niet aan of de reünie op 11 juni zal veel losmaken.

Ik wil bestuur en leden van Sportvereniging 'De Hazenkamp' van harte geluk wensen met dit zestigjarige jubileum.

Voor u zullen mijlpalen als deze meer op kilometerpaaltjes lijken, steeds is de blik vooruit gericht op de toekomst die open ligt. Ik hoop dat het een zonnige en beweeglijke toekomst zal zijn!

Ton Buitenhuis
Wethouder Educatie en Sport

* Contante betaling * Kosteloze taxatie

**Wij kopen al uw...
goud, zilver, sieraden,
penningen, bestek,
briljanten,
postzegels,
munten.**

H. ARENDZEN EDELMETAAL NIJMEGEN
Weezenhof 22-02, tel. 080-442630 - 10.00 t/m 17.30 uur.

* Courante betaling * Kosteloze taxatie

Mil!

* VW Polo * VW Golf evt. diesel of automaat
 * VW Jetta evt. diesel * VW Passat evt. diesel
 * Passat variant * Audi 80 evt. diesel * Santana diesel
 * VW personenbus evt. diesel * VW bestelbus evt. diesel * VW LT 28 evt. diesel, verhoogd - verlengd

Speciale condities voor langere termijn en wekeinden - altijd het nieuwste materiaal

**AUTO HUREN?
BEL 080 - 22 07 20**

**Autoverhuur V.A.G.
Heyendaal**

Heyendaalweg 55 - Nijmegen

Assurantiekantoor

Diest & Dreis

**VERZEKERINGEN
FINANCIERINGEN
HYPOTHEKEN**

Groenestraat 242 - NIJMEGEN - Telefoon 080-568242

De doelstelling van de vereniging

Momenteel is de doelstelling van de vereniging in de statuten als volgt geformuleerd:

De vereniging heeft ten doel het doen beoefenen en het bevorderen van sport in de ruimste zin van het woord.

Hiermee is duidelijk weergegeven dat de vereniging uitsluitend 'sport'vereniging is. Dit is echter

niet altijd zo geweest, de huidige statuten zijn gemaakt in 1979.

Met deze statutenwijziging is tevens de naam van de vereniging veranderd in 'sportvereniging De Hazenkamp'. Voor 1979 was de naam 'Vereniging voor Lichamelijke en Geestelijke Ontwikkeling De Hazenkamp'.

Als doelstelling stond toen nog in de statuten: 'De vereniging stelt zich ten doel het bevorderen der lichamelijke en geestelijke ontwikkeling, de karaktervorming harer leden en de onderlinge gemeenschapszin op genoemde grondslag.'

Pas bij de omschrijving, hoe dit doel moest worden bereikt, wordt gesproken over sport als een van de middelen.

Uit het voorgaande blijkt duidelijk dat de vereniging in 1928 niet is opgericht als louter sportvereniging, maar dat men sport zag als een van de middelen om het doel te bereiken.

Dit kwam ook tot uitdrukking in het embleem. De vereniging kreeg de naam van de wijk waar de eerste activiteiten plaats vonden en vandaar de haas in het embleem. De driehoek echter kwam ook voor in het embleem van de A.M.V.J. De drie benen van de driehoek staan voor — geestelijk — cultureel en lichamenlijk.

Dat sinds 1979 in feite nog maar één been van de driehoek overbleef had natuurlijk een voorgeschiedenis. Bijna van meet af aan beschikte de vereniging over een gymnastiekzaal, een sportveld en een clubhuis.

Hierdoor kon toentertijd elke sport worden beoefend en in het clubhuis was gelegenheid voor de geestelijke en culturele ontwikkeling in de vorm van cursussen, gespreksavonden en dergelijke.

Na de oorlog is echter een enorme verzuiling ontstaan, onder andere door de komst van allemaal specifieke accommodaties. Het is nu niet meer denkbaar dat korfbal en honkbal op hetzelfde veld worden bedreven of badminton en turnen in dezelfde hal. Ditzelfde geldt maatschappelijk gezien voor de culturele en geestelijke ontwikkeling ten opzichte van de sport. Nog steeds worden in deze maatschappij welzijn en sport als twee verschillende vrijetijdsactiviteiten gezien, hetgeen ook steeds tot uitdrukking komt in het subsidiebeleid.

Ook binnen onze vereniging was inmiddels deze verzuiling ontstaan, elke sport had zijn eigen bestuur en accommodatie, terwijl door de maatschappelijke veranderingen voor de culturele en geestelijke ontwikkeling bijna geen activiteiten meer werden ontplooid.

De statutenwijziging van 1979 was daarom niet direct een wijziging van de doelstelling, maar meer een aanpassing van de situatie die inmiddels door genoemde oorzaken was ontstaan.

Ondanks de verzuiling, die inmiddels ook binnen de vereniging was ontstaan, is toch in de statuten niet weergegeven welke sporten worden bedreven, zodat de vereniging nog steeds sportvereniging is in de ruimste zin des woords, waarmee aan het aantal en soort te verzorgen sporten geen limiet is verbonden.

Dit is ook duidelijk te merken aan het feit dat sinds 1979 in het aanbod van sporten al weer de nodige wijzigingen zijn opgetreden.

Hoewel soms bestuursleden er wel wat moeite mee hebben, en zeker de overheid en sportbonden blijft, sportvereniging De Hazenkamp een omni-vereniging waarbij niet de soort sport maar vooral de kwaliteit en het plezier in de sport voorop staan.

Simon Kersten

Hoe komt 'De Hazenkamp' aan haar naam?

De wat oudere Nijmegenaar, die 'De Hazenkamp' hoort noemen, denkt aan twee zaken. Daar is op de eerste plaats het gebied, later de wijk, die men Hazenkamp noemt. Vervolgens herinnert deze senior zich ongetwijfeld de vroegere uitvoeringen van de vereniging De Hazenkamp, die voor menigeen tot de hoogtepunten van het uitgaansleven behoorden. Bij een jubileum als het onderhavige komt natuurlijk de vraag naar voren, waar de vereniging naar genoemd is. Het antwoord is in het voorgaande al gegeven. Blijft de hamkwestie: hoe komt dit Nijmeegse gebied aan zijn naam?

Geen eenvoudige vraag. Van de straten in de oude stad, het gebied binnen de vesting, weten we van vrijwel alle de herkomst en de diverse namen, die zij in de loop van zeven eeuwen gevoerd hebben. Buiten de vesting lag een uitgestrekt stuk niemandsland, waarop bouwen verboden was. Dit, opdat de artillerie op de wallen niet de eigen mensen zou kunnen treffen, noch hun bezittingen. Daar weer achter, voor de stedeling zoiets als 'in de verte', lagen de drie kerkdorpen Hatert, Hees en Neerbos. Tussen Hatert en de stad lag een uitgestrekt terrein, zure en vaak laag gelegen grond, dat van oudsher de Hatertse Hei heette. Dit territorium lag in de rechthoek St. Annastraat, de oude weg naar Malden en Mook, en Groene Weg.

De laatste heette zo, omdat daar een aarden wal lag met groenbeplanting erop, de buitenste gordel van de vesting Nijmegen. Thans heet zij Groenestraat en Groenewoudseweg. Naarmate de landdrift van de boeren groter werd, ging men ook land in gebruik nemen, dat verder van de stad verwijderd was. Voor deze sector, de Hatertse Hei, gebeurt dat het eerst met de Hazenkamp.

Op de eerste kadasterkaarten uit de vorige eeuw, zo rond 1830, zien we hoe als eerste het gebied tussen Groenestraat, Slotemaker de Bruineweg, Hatertseweg en St. Annastraat in cultuur genomen wordt. Het is alles akkerland, met een enkele tuinderij/bloemisterij ertussen. Dan duikt ook de naam Hazenkamp op omdat men aan dit terrein, denk aan verkoop en aankoop, een naam moest geven om het gebied te bepalen. In het noorden werd het begrensd door het Nieuw-Veld, in het westen door het Weezenveld en De Goffert, in het zuiden door de Hatertse Hei en in het oosten door Sint Anna.

De naam is afkomstig van een akker, een kamp genaamd, die daar al eerder in gebruik was genomen. Wat historisch niet direct voor de hand ligt, moet hier toch aangenomen worden: er huisden hier werkelijk zoveel hazen, dat zij hun naam aan dit gebied afstonden. Dat dit niet direct voor de hand ligt, blijkt bijvoorbeeld uit de samenstellingen Vossenlaan, Vossenpels, Vossenkamp

enzovoorts, die niet afkomstig zijn van een dierennaam, maar alle terug te brengen zijn tot de familienaam Voss, een belangrijk Nijmeegs geslacht, dat hier enkele eeuwen grote bezittingen gehad heeft.

Het verdere verloop is gauw verteld. Toen zich, schoorvoetend, in het begin van deze eeuw, de eerste kopers meldden voor bouwgrond aan het laantje door de Hazenkamp, besloot de gemeenteraad in 1906 deze laan officieel ten doop te houden en noemde haar de Hazenkampseweg. Het blijft enigszins raadselachtig, waarom men de rijk met bomen gestoffeerde laan niet deze naam liet behouden. Lang lag deze weg als een soort lintbebouwing door het terrein. De eerst grote verandering kwam in de dertiger jaren, toen het grote complex Reestraat/Hertstraat etcetera werd aangelegd.

De bebouwing aan de andere zijde vond een grote handicap in de daar liggende sportterreinen van N.E.C. en Quick. In de zestiger jaren kwam ook dit terrein braak te liggen voor scholen- en woningbouw. Een deel ervan, zo ongeveer op de plaats van de vroegere behuizing van S.C.E., is nog immer niet bebouwd.

Curieus is het, dat de Hazenkamp de naam gaf aan een bloeiende sportvereniging en het gebied zo lang aan diverse andere sportclubs 'onderdak' verleend heeft.

Peter Sliepenbeek,
Gemeente Archief Nijmegen.

(bovenstaand artikel werd overgenomen uit het jubileumboekje, dat t.g.v. het vijftigjarig bestaan in 1978 werd uitgegeven)

Ria Kersten: Gezelligheid staat bovenaan!

Wanneer we ons ten huize van de familie Kersten gaan opmaken voor een interview met Ria Kersten, hebben we het gevoel, dat we ons in het 'zenuwcentrum' van sportvereniging De Hazenkamp bevinden. Echtgenoot Simon is weer eens op pad voor een vergadering van het hoofdbestuur (Ria zal hem tijdens ons gesprek meerdere malen bellen om hem aan bepaalde zaken te herinneren), de tafel in de woonkamer ligt bezaaid

met papieren, die allemaal iets met de vereniging te maken hebben, en tijdens ons gesprek gaat verschillende malen de telefoon, waarbij het Hazenkamp-leden zijn, die de opbellende partij vormen.

Kortom, een ideale entourage voor een gesprek met Ria Kersten, de administratrice van onze vereniging. Wie kent haar eigenlijk niet, en wie kent zij eigenlijk niet?

PM: Om maar bij het begin te beginnen: hoe zijn Simon en jij eigenlijk bij onze vereniging terecht gekomen?

Ria: Simon is als jochie van een jaar of tien bij De Hazenkamp terecht gekomen, is op een gegeven moment gaan turnen en liep daar tegen dingen aan, waarvan hij zei van 'hé, kan dit niet beter, of kunnen we dit nou niet of kunnen we dat nou niet'.

Daardoor raakte hij wat meer betrokken bij het geheel. Toen wij verkering kregen kwam ik er ook bij. Ik ging mee naar het toenmalige clubhuis in de Fagelstraat en daar heb ik als lid van de jeugdcommissie een vreselijke leuke tijd gehad. Avondjes organiseren, boerekoolparty's, kortom van alles hebben we in die tijd georganiseerd. Nadat Simon in militaire dienst was geweest en we getrouwd waren, heeft hij een tijdje turnlessen gegeven, ter vervanging van een zieke turnleider. Dick Korstanje was toen degene, die Simon in het hoofdbestuur haalde, onder het motto 'je hebt altijd zo'n grote mond, maak dat dan maar eens waar!'

PM: Is Simon toen nog actief met turnen doorgegaan, of heeft hij zich vanaf dat moment alleen maar op het bestuurswerk gestort?

Ria: Simon gymt nog steeds. Hij heeft toen nog een tijdlang bij het senior-turnen gezeten, toen dat weer opgericht werd, maar feitelijk heeft hij sinds ons trouwen niet echt meer aan turnen gedaan. Toen het sectiebestuur van gymnastiek een tijdje draaide, bleek dat er grote behoefte was aan iemand, die de administratie eens een beetje op poten ging zetten, want dat was wel nodig. Uiteindelijk stond deze gek toen min of meer te trappelen, om aan die klus te beginnen.

PM: Om te beginnen had je toen dus alleen het gymnastiek-gebeuren in beheer, maar al spoedig kwamen er andere secties bij. Heb je nu de administratie van alle secties?

Ria: Behalve die van de sectie honkbal. Eerst heb ik toen de administratie van de sectie gymnastiek op poten gezet. Het was nogal onoverzichtelijk. Ik ben begonnen, met alle leden van die sectie in een kaartsysteem te verwerken. In die tijd werden de contributies nog nagenoeg allemaal contant betaald. Lijsthoudsters gingen de zalen langs om die contributies te innen en het geld dan aan mij af te dragen.

Ik kreeg toen echter regelmatig veel te veel contant geld in huis, en toen is de hele zaak naar de giro gegaan.

PM: Over welk jaar praten we nu, hoe lang is dat allemaal geleden?

Ria: Twintig jaar. Een derde deel van de tijd, dat De Hazenkamp bestaat, doe ik de administratie.

PM: Ook voor jou dus een soort van jubileum, dit jaar! Het vierde lustrum als administratrice, dat is niet niks. De hele administratie kost je natuurlijk een enorme hoeveelheid werk. Vertel eens.

Ria: Normaal gesproken kost het een en ander me zestig tot tachtig uur per maand. Daarbij komen dan nog eens allerlei speciale activiteiten, zoals bardiensten draaien in het clubhuis aan de Winkelsteegh en in de turnhal aan de Ploegstraat, het mede-organiseren van de rommelmarkt en alle andere dingen, die ik er zo nog omheen doe.

PM: Die administratie, die zich onder jouw beheer bevindt, wat houdt dat precies in?

Ria: Ik heb de ledenadministratie van de sectie badminton, gymnastiek/turnen, korfbal en de administratie van het hoofdbestuur. Dat laatste houdt ook de volledige boekhouding in, inclusief de salarisadministratie, belastingen etc. Het feit, dat we voor een deel ook werkgever zijn van mensen, die in dienst van de vereniging werken, betekent periodieke controles van bedrijfsverenigingen en belastingen, dus de zaak moet goed voor elkaar zijn.

PM: Bij al jouw 'overkoepelende' werk moet je natuurlijk ook vaak nauw samenwerken met de penningmeesters van de verschillende secties?

Ria: Zeker, en soms is dat frustrerend in die zin, dat er in de sectiebesturen nogal eens mutaties voorkomen. Tegen de tijd, dat ik een nieuwe penningmeester van een sectie een beetje heb ingewerkt, verdwijnt deze vaak al weer en kan ik met de volgende beginnen. Nieuwe bestuursleden in de secties zouden zich eigenlijk eerst eens goed moeten oriënteren op wat De Hazenkamp nu eigenlijk is, hoe de structuren in elkaar zitten, wat voor afspraken er liggen etc. etc. Op een enkele gunstige uitzondering na gebeurt dat eigenlijk te weinig.

PM: Klopt het, als ik zeg, dat jij binnen de vereniging degene bent, die door alle secties heen de meeste mensen kent, ook al is het maar van naam?

Ria: Van naam zeker. Bovendien heb ik toevallig een erg goed geheugen, zodat het nogal eens voorkomt, dat bepaalde mensen, die bijvoorbeeld ooit lid zijn geweest en zich na verloop van tijd opnieuw bij ons aanmelden, door mij herkend worden, omdat ik me hun naam nog vanuit de kaartenbak herinner.

PM: Hoe staan de verschillende secties eigenlijk ten opzichte van het begrip omni-vereniging?

Ria: Soms best wel kritisch. In tijden, dat het heel goed gaat, zal er bij secties wat gemakkelijker de neiging zijn om zich af te splitsen, als die neiging überhaupt al bestaat. In tijden, dat het slecht gaat, zijn ze echter heel blij, dat ze lid zijn van de omni-vereniging De Hazenkamp. Je kunt dan ergens op terugvallen en ook naar bijvoorbeeld de gemeente toe — subsidies! — word je als Hazenkamp gezien en is het veel makkelijker, om bepaalde zaken gedaan te krijgen. Denk ook eens aan het feit, dat we indertijd de sportprijs van de gemeente Nijmegen mochten ontvangen. Dat heeft bij alle secties leden opgeleverd. Gaat het bijvoorbeeld bij de honkbalsectie erg goed, zoals op dit moment, dan leveren de prestaties van zo'n eerste team een hoop publiciteit op, waardoor de naam Hazenkamp met grote regelmaat in de pers blijft

verschijnen. Dat heeft een erg grote uitstraling, niet alleen voor de honkbalsectie, maar ook voor de andere secties. Ook ons verschijnen in 'Wedden dat' van Jos Brink heeft ons veel leden opgeleverd, bij de sectie gymnastiek kwamen ze bij bosjes, maar vast ook bij de andere secties wel, ook al is dat soms moeilijk te meten. Onze naam is een begrip in Nijmegen, vaak hoor je van mensen, dat ze vroeger ooit zelf lid van onze vereniging zijn geweest, en dat nu hun kinderen bij een van onze secties actief zijn. Vaak heb je ook combinaties van bijvoorbeeld een moeder bij de sectie gymnastiek, terwijl haar kind bezig is bij de sectie honkbal.

PM: Kun je de verschillende secties met elkaar vergelijken? Ze horen allemaal bij de omni-vereniging, maar zijn toch onderling wel verschillend, of niet?

Ria: Zeker. Neem bijvoorbeeld de korballers. In principe is dat toch nog steeds een studentenvereniging. Nu is men in het stadium, dat er groei in het jeugdbestand zit, zodat je ook wat wijkgebonden jeugd krijgt. Ook in het sectiebestuur hebben relatief altijd veel studenten gezeten, afgezien van de eerste beginperiode.

Bij andere secties, bijvoorbeeld de honkballers, ligt dat toch anders. Dat is ook ergens wel logisch, want zij zijn veel meer gesetteld dan de korballers.

PM: Je hebt in de afgelopen twintig jaar natuurlijk heel veel meegemaakt. Zijn jou nu bepaalde dingen echt bijgebleven als hoogtepunten uit die tijd?

Ria: Dat ik lid van verdienste geworden ben, is voor mij wel een echt hoogtepunt. Het kwam indertijd volkomen onverwacht, ik had er helemaal niet op gerekend. De sportprijs van Nijmegen is ook zo'n hoogtepunt. En verder de diverse uitjes die we vooral met de turners gehad hebben naar Duitsland, Engeland etc. Daar bewaar ik hele goede herinneringen aan. Wat ook erg leuk is, is het groepje jeugdleden, dat ik zo om me heen verzameld heb. Zij brengen voor mij de post rond en het is een groepje, waar ik altijd op kan bouwen, weer of geen weer.

PM: En dieptepunten?

Ria: Nou ja, er is altijd wel eens iets, maar mijn stelregel is, dat je dat dan zo snel mogelijk met de betrokkene(n) moet uitpraten, en niet met allerlei zaken moet blijven rondlopen. Dat kan ik iedereen aanbevelen, eerlijk blijven!

PM: Als we nou eens even naar de toekomst kijken, hoe ziet die er dan in jouw ogen met betrekking tot onze vereniging uit?

Ria: Rooskleurig in alle opzichten. Elke sectie zal zijn ups en downs houden, maar dat gebeurt in ieder leven ook, dus waarom bij een vereniging niet? Zolang daarbij de leuke dingen overwegen, is een vereniging gezond. Verder zou het te wensen zijn, dat we met de hele club naar de tweeduizend leden gaan, waarbij we toch moeten proberen, een hele gezonde en gezellige club te blijven. Vooral dat laatste, die gezelligheid, is in mijn ogen ontzettend belangrijk. Zelf heb ik ook altijd heel sterk het gevoel, dat ik alles, wat leuk is binnen de vereniging, per sé wil meemaken. Helaas heb ik bijvoorbeeld door toevalligheden nog steeds de play-backshow van de korfballers gemist. Als ik daar niet heen kan, dan loop ik eigenlijk echt te balen, omdat dát nou juist de activiteiten zijn, die het allemaal zo leuk maken. Hetzelfde geldt voor de buitenlandse uitstapjes met de sectie gymnastiek/turnen. De rommelmarkt bij honkbal, bardiensten in de Ploegstraat, ik vind het allemaal even leuk en wil er zo weinig mogelijk van missen.

PM: Wordt er eigenlijk hier in huis nog wel eens over iets anders gepraat dan over de vereniging?

Ria: Gelukkig wel! Over de kleinkinderen bijvoorbeeld, wat dacht je! Toch is het wel een hele grote brok van ons leven. Van mijn kinderen kreeg ik wel eens het commentaar, dat hier altijd alles alleen maar om de vereniging draait. Soms is er natuurlijk ook wel eens wat strijd, wanneer bijvoorbeeld Simon en ik het over bepaalde zaken niet eens zijn. Door mijn werk ben ik een soort van 'Einzelgänger' in de club, ik doe veel dingen geheel zelfstandig en dat maakt het soms wat moeilijk, om bepaalde dingen ineens met anderen samen te moeten doen. Het maken van de balans is bijvoorbeeld altijd zo'n strijdpunt. Toch heb ik niet het gevoel, dat mijn kinderen echt onder de vereniging geleden hebben. Ik heb ook altijd gezegd, dat, wanneer zij het huis uit zijn, zoals nu het geval is, ik dan in elk geval de vereniging nog heb. Je doet daar heel veel contacten en zelfs vrienden mee op en dat is een enorme verrijking.

PM: Is er tot slot nog een bepaald motto, dat jij vanuit jezelf aan de lezers van dit boekje zou willen meegeven?

Ria: Hou het vooral leuk en gezellig. Dat zou je eigenlijk als mijn persoonlijk credo ten opzichte van de vereniging kunnen noteren: gezelligheid staat bovenaan!

PM: Dat lijkt me een uitstekend motto, om dit interview mee te eindigen. Hartelijk dank voor je gastvrijheid en voor dit gesprek.

Lubbers/huisman bv
citroën dealer nijmegen

Weurtseweg 90, Nijmegen
Donderdag koopavond

tel.: 080 - 773004

*Wij wensen
organisatie en deelnemers
een sportief jubileumjaar.*

EINSTEINSTRAT 203
6533 NL NIJMEGEN
TEL. 080-554658

J. W. van Wijk

PUINRECYCLING

Vlietberg 4a, Ooy bij Nijmegen

TE KOOP: Korrelmix geschikt voor terreinverharding en wegfundering

DEKO baksteenprodukten, stenen en steenstrips Tel. 080-221650

OOK VERKOOP VAN DIVERSE SOORTEN STEENSTRIPS

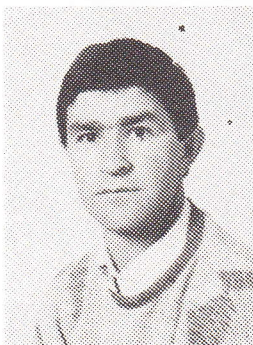
A.J. van Loosbroek

Aanleg en onderhoud van tuinen

De Hazenkamp 60 jaar

17,5 jaar gymnastiek en turnen

Al duikend in mijn archief, vele klappers vol uitslagen, plastic zakken vol medailles en linten, kranteknipsels, foto's en jaarverslagen, ontdek ik veel, heel veel herinneringen van een lang en minder lang vervlogen tijd. Met El erbij ligt de laatste 17,5 jaar nog vers in het geheugen.

Dit keer schrijven we niet over de gouden top-jaren van het A-turnen en ook niet over de TPT-toppers maar meer over allerlei zaken en namen. En ik hoop dat elke lezer er een klein stukje herinnering uit zijn verleden kan terugvinden.

Rond het jaar 1970 selecteerde El een kleine groep turnsters om extra te trainen, het eerste jaar zelfs in Bemmelen, later in de Thorbeckestraat en zaal Malvert.

Toen werd al menig rayon- en kringwedstrijd gewonnen door o.a. José Thomas, Meda Mercur, Wieke Schippers, Maria van de Berg en Monique van Veen, Jacq Hulscher.

Rita Koppers was de eerste trainster die kans zag, haar talenten te ontplooiën en zij kreeg veel bekendheid in Gelderland. Jammer genoeg kreeg zij enkele jaren na haar geslaagde studie en ernstig auto-ongeluk, reden waarom zij nu niet meer bij ons werkt.

We trokken van de Thorbeckestraat naar de Reestraat, die we 15 jaar lang voor maar f 800,- per jaar konden huren. We kochten voor duizenden guldens toestellen, ook werden trainingen op dinsdag in Neerbosch-Oost gegeven.

Myranda Heymens nam het heft van Rita over, zij werd provinciaal kampioene en scoorde op districts niveau al erg hoog. Samen met haar trainden: Karin Eykenboom, Dorien Fliervoet, Brigitte van de Logt, Karen Monsanto, Isolde van de Laar, de zusjes van de Doef, Ankie Groenhard en Jacqueline Berns en last but not least: Deny Verstegen.

Wie herkent ze nog?

Van rechts naar links:

Isolde, Tanja, Elise, Nicole, Ellis, Monique, Miriam

Deze grote groep trok weer nieuw talent aan: Nicole Winkenius deed haar eerste turnstapjes samen met Tanja van de Schoor, Tirza Mual, Ellis Reichgelt, Rian Koedam, Elise van Ottele en Marieke Vermeulen.

En goed ging 't. Nicole stevende in enkele jaren tijd af op nationale kampioenschappen wat haar veel later een plaatsje gaf in de nationale A-selectie op Papendal.

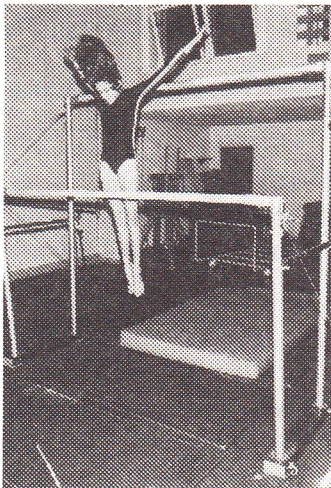
Monique Kaaks, Miriam Eigenhuysen en Rian Koedam waren de eerste turnsters die nationaal geselecteerd werden.

Deze groep droeg er een belangrijk steentje aan bij:

- dat het aantal turnuren snel werd uitgebreid;
- dat Angelique Zwinkels de weg naar De Hazenkamp wist te vinden;
- dat de clubtrainers in contact kwamen met de landelijke trainers;
- dat de club steeds meer bekendheid kreeg.

Yasmin Hoogland, Andrea en Vanessa van Kolck, Carolien van Meerten, Sharon Sjoerdsma, Esther Burgers en Hilda van Beusichem volgden erna; jammer genoeg moest Esther afhaken wegens een erg vervelende polsblessure.

Esther Tannemaat haalde de nationale A-selectie wel, zij het dat het van korte duur was. In deze periode haakte 'good-old' Denny Verstegen definitief af. De laatste periode was die van Suzanne Scheepers en Monique Thoonen met in hun kielzog Carla Zandveld en Linda Verschuren. En de toekomst ziet er florisant uit; Mariska Petrovic en Elvira Becks zijn beide Nederlands kampioen en zij nemen een grote groep turnsters op sleeptouw om de prestaties van de laatste 15 jaar ruimschoots te evenaren!

Rian in vogelvlucht

Story-nieuws binnen de sectie Gym-Turnen/A-turnen

- * Het B-turnen ontstond zo'n 15 jaar geleden op aandringen van Denny Verstegen. Zij huilde zo verschrikkelijk toen zij uit de selectie moest en weer moest gaan turnen in een van de wijkzalen, dat het idee van het B-turnen werd geboren. Later ging zij weer van de B naar de A; tussendoor gaf ze trouwens enkele jaren les aan het B-turnen.
- * Eind 1970 gingen we naar Engeland. De zee eromheen werd nog voller door de vele traantjes van heimwee van Tirza en Tanja. Wim Zegers is trouwens nog steeds op zoek naar zijn elektrisch scheerapparaat en toiletta's!

- * Waarschijnlijk denkt Laurens nog steeds dat Rian Koedam slecht met Wim Zegers kan opschieten.
- * Esther Burgers knalde ooit bij het springen van de Tsukahara over paard en trainer heen de hoek in. Zij had....niets.
- * Dezelfde turnster maakte een fout bij het turnen en riep keihard: 'Oh...ut' eh...eh... ik bedoel Oh gut!
- * In Kiel werd ooit een (te) smerig lied verzonnen over Laurens en A.
- * Tanja werd ooit, toen ze 't met de leiding niet eens was — letterlijk de zaal uitgemikt.
- * Voor de komst van Angelique Zwinkels uit het verre Uden (hoe vaak hebben we haar weggebracht?) werden de balkoefeningen samengesteld door Marleen Houter en Ans Dekker, beide gerenommeerde nationale turnsters.
- * Een goede trainer kan best lesgeven vanuit een rolstoel.
- * Die trainer is trouwens toch al zo doof als een kwartel, ooit gaf zijn selectie hem een trechter cadeau.
- * Frits Beynon, al weer meer dan 10 jaar de beste penningmeester, raakte in Engeland de weg helemaal kwijt. Slechts een 'round-a-bout' bracht hem bij toeval terug bij De Hazenkamp.
- * Simon Kersten kijkt stiekem altijd mee over de schouder van dit sectiebestuur, Ria probeert dat ook te doen, vooral bij het organiseren van acties!
- * Deny en Tanja wilden altijd alle twee turnen als er maar plaats voor één was.
- * De gymzaal Reestraat past bijna 4x in de Ploegstraat!
- * Ooit bestond het bestuur vooral uit dames: Mw. Boonen, Mw. Backhaus, Mw. Schmidt, Mw. Casteleyn, later Mw. Beynon en Mw. E. Winkenius. Langzamerhand werden het heren: Dhr. A. Heymans, de heren Bom en Breusers, Dhr. J. Eigenhuysen, Dhr. R. van Ligten, Dhr. P. Zandveld en niet te vergeten Dhr. B. Duin.

- * Belangrijke leiders en leidsters in de wijkzalen waren: Pim Hopman, Trix Lammerinks, Carla van Bergen, El Beynon, Ton Teunissen en Rob Notenboom.
- * Voor de periode Ellis — Tanja — Nicole waren Deny en Rita Koppers de lesgeefsters van het B-turnen.
- * Al jarenlang sponsort Arena onze A-selectie met kleding. Héél, héél vroeger nodigden Dhr. en Mw. van Grinsven ons uit om lekker te eten in het restaurant 'Hof van Brabant'.
- * Reestaat: de zaal lijkt wel een 'vliegdekschip', vanuit de kleedkamer schoten de aanlopen weg voor de sprongen in de hoek.
- * Miriam heeft meer verdriet gehad van de gebroken neus dan de trainer.
- * Lang geleden telden de namen: Wil Koch, Harrie Meeuwssen, Marjan van Zetten, Hans van Zetten, Rietje Bijholt. Wat verandert alles toch snel!
- * Toon Heymans ontwierp ooit het vignet, dat gebruikt werd bij het Scholtens Turntoernooi en dat nu onze wisseltrofee is.
- * NK-81.
De sponsors vlogen elkaar aan:
 - De gemeente had de Gofferthal verhuurd via een reclamebureau: als we Arena niet weerden, weigerden zij f 3000,- subsidie te betalen.
 - Het KNGV werkte samen met Rucanor. Arena moest weg anders betaalden zij de toegezegde subsidie van f 3000,- niet.
 - Arena wilde per sé blijven, zij hadden een bedrag van f 3000,- beloofd.
 - Aan het eind kwam de NOS: alle reclame weg anders komt er geen uitzending.

Wie kwam er uiteindelijk het mooist in beeld? Visschers Sport, die hadden met het hele gedoe niets te maken.
Gelukkig kwam alles toch nog op zijn pootjes terecht.
- * Turnen in de kou was een sterk punt van de A-turnsters van De Hazenkamp. 's-Winters mochten we in de Kerstvakantie wel doorturnen, maar de kachel mocht niet aan. Sommigen hebben er nu nog koude voeten van!

- * Om nooit te vergeten: Brigitte van de Logt lifte op jonge leeftijd naar een grote wedstrijd in Varseveld. Het laatste stuk kreeg ze een lift op een brommer. Ze kwam precies op tijd, de turnsters die met de auto kwamen waren te laat!

Wim Zegers

een eerste 'TPT-optreden'

Turnhal

Een hoogtepunt in mijn werken voor de Hazenkamp is wel geweest de feestelijke opening van de Turnhal op 19 oktober 1986. Ik kan de gehele geschiedenis van De Hazenkamp niet overzien. Er zijn meer secties dan alleen die van gymnastiek en turnen. Maar ik denk dat de opening van de hal toch ook voor de gehele Hazenkamp een belangrijke mijlpaal is geweest. Hoe is de hal er gekomen?

Binnen de sectie werd er goed samengewerkt. Het contact met het hoofdbestuur was optimaal. Wim Zegers was de stimulator. We schrijven 1984.

Wim had van een gemeenschappelijke kennis gehoord dat ik me uit een aantal bestuursfuncties had vrijgemaakt en daarom mogelijk 'in' was voor een functie in De Hazenkamp. Hij haalde me over om me speciaal in te zetten voor het realiseren van een turnhal.

Maar wat is turnen? Ik wist er niet meer van dan wat een sportliefhebber er van op de t.v. ziet. Een tochtje naar Papendal (met panne onderweg) en een paar keer kijken in de zaal aan de Reestraat gaven al wat meer inzicht. Ik begon, met een programma van eisen voor de turnhal op te stellen. Zo heet dat officieel. Waaraan moet een hal voldoen?

- de hal moet liggen binnen de grenzen van de gemeente Nijmegen, bij voorkeur centraal gelegen, bereikbaar met openbaar vervoer. En verder als het even kan in een 'kindvriendelijke' wijk. Mogelijk zou er dan weinig vandalisme zijn en zouden de gebruikers van de hal mogelijk niet lastig gevallen worden door buitenstaanders.
- de hal moet voorts zo groot zijn, dat naast plaats voor de turntoestellen ook een vrije oefeningvloer (binnenmaten 12 x 12 meter) gerealiseerd kan worden en een valkuil gegraven kan worden.
De aanloopbaan moet op minimaal 30 meter worden gesteld.
- en de hoogte van de hal speciaal gelet op de toekomst (herenturnen, dus ringen) dient op minimaal 5 meter gesteld te worden.

De eisen van de kleedruimten en wasgelegenheid zouden ondergeschikt zijn.

Met welke aspecten hadden we verder te maken? Het aantal georganiseerde sporters nam sterk af. Het land ging bezuinigen. Om financiële redenen werden in heel wat huisgezinnen het aantal lidmaatschappen van vereni-

gingen beperkt. Verder zijn er duidelijke verschuivingen te zien van de ene sport naar de andere. In het jaaroverzicht van 1987 werd het volgende opgemerkt:

	1980	1986	1987
landelijk aantal leden gymnastiek:	454.460	334.747	342.318

In 1986 dus een teruggang van 25% ten opzichte van 1980. Dat is niet mis. 1987 geeft een licht herstel te zien. Van de terugval was in 1984 al sprake.

Hierbij komt ook nog, dat in de naaste toekomst het aantal jeugdigen als gevolg van minder geboorten zal afnemen. Daar moet je dus rekening mee houden. Je kunt ook zeggen: de vereniging die de jeugd wat te bieden heeft zal bestaanszekerheid houden. Wil je verder als vereniging aan topsport doen — en hiervoor had het sectiebestuur gekozen — dan moet je er rekening mee houden, dat het aantal trainingsuren per sporter moet toenemen. Je moet dus meer gebruik maken van een zaal, dus hogere kosten. Ook werd niet uitgesloten dat de gemeente en schoolbesturen de huur van de gymzalen onder druk van rijksbezuinigingen zouden verhogen.

Uit dit alles werden de volgende conclusies getrokken:

1. houd rekening met een terugval van het aantal leden
2. wees optimistisch: het realiseren van een turnhal zal het aantal leden voor De Hazenkamp doen toenemen
3. de financiële verplichtingen moeten voor De Hazenkamp te dragen zijn, nu én in de toekomst
4. het enkele feit van de realisatie van de zaal moet, als het even kan, niet een contributieverhoging voor de leden inhouden.

En nu de hal zelf. Drie mogelijkheden werden onderzocht:

1. zelf een hal bouwen of kopen met subsidie
2. aan een bestaande gymnastiekzaal een uitbreiding realiseren waarna het totaal zou voldoen aan de specifieke eisen van een turnhal (valkuil — aanloopte — vrije oefeningvloer — ringen)
3. een geschikte hal huren.

Het zou in het kader van dit jubileumboek te ver voeren om alle overwegingen, teleurstellingen en positieve reacties weer te geven. De subsidiekranen waren en bleven dicht. Zelf bouwen of een bestaand pand kopen en geschikt maken, vergeet het maar.

Zelf heb ik de tweede mogelijkheid als zeer reëel en als het meest ideale gezien. De gemeente lijdt verlies op de zalen. Privatiseer dan een zaal. Over eigendomsrechten valt altijd te praten. Een bescheiden aanbouw — deze kan

laag blijven, zonder poespas, het gaat alleen om wat vierkante meters voor de oefeningvloer en een valkuil — was betaalbaar.

Het was een nieuwe gedachte. Politiek was er geen bereidheid, er aan mee te werken. Op juridische aspecten werd het afgewezen. Overigens geloof ik dat er nog nooit een officieel antwoord op de vraag is binnengekomen. Een advertentie bracht tenslotte uitkomst. Een kale hal van de juiste afmetingen bleek te kunnen worden gehuurd.

In het begin was het goed behelpen. Geen kleedruimten, geen wasruimten en nagelang het winter werd, wel wat fris.

Maar wanneer je nog een tweede naam naast die van Wim Zegers noemt dan is dat natuurlijk de naam van Simon Kersten. Steeds paraat op alle mogelijke en onmogelijke uren van de dag en avond. Technisch vernuft en zakelijkheid en een enorme energie om ook de handen uit de mouwen te steken. De sectie is Simon veel dank verschuldigd.

Nu de feestelijke opening in oktober 1986. Een open huis op de 18e voor de leden en niet-leden en een feestavond in de kantine van de Goffertal voor de gehele Hazenkamp. Zelf kon ik daarbij niet aanwezig zijn. In de voorbereidingen voor de opening bedacht ik, waarmede ik nu het beste mijn persoonlijke inbreng kon maximaliseren. Ik kwam uit op een sponsorwandeltocht waarmee ik de kas zou kunnen spekken. Ofschoon ik 124 km. binnen 20 uur had gelopen viel de opbrengst wel wat tegen — een jaar later hebben we dat met de Boeken Beurs op plein 44 wel wat verbeterd — maar ik heb er veel plezier aan beleefd en ben me daarna in dat lange-afstandlopen verder gaan bekwamen. Overigens zou De Hazenkamp in het verleden ook een sectie wandelen gehad hebben, heb ik me laten vertellen. Indien in dit jubileumboek daar geen aandacht aan is besteed heb ik hiermede toch een verbinding met het verleden van De Hazenkamp gelegd.

De openingsceremonie werd verricht door de heer Boris Orlow, vermaard trainer van (wereld)kampioenen en trainer/adviseur van de K.N.M.G., met toespraken er omheen van de algemeen voorzitter de heer J.W. Schöls en de wethouder van onderwijs de heer A. Aelberts. De hal kon nu officieel in gebruik worden genomen. De toekomst is aan De Hazenkamp.

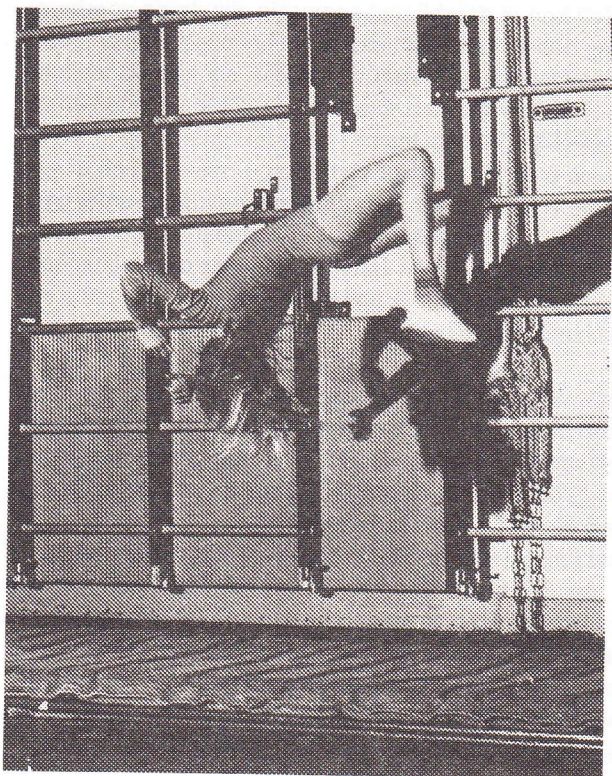
Want nu de hal er staat mag De Hazenkamp er blij mee zijn. Niet het minst omdat de zaal aan de Reestraat waar voorheen de trainingen van de selectiegroepen werden gehouden, is afgebrand. De turnhal voldoet aan de verwachtingen. Ik heb van Wim Zegers vernomen, dat de aanwinst van nieuwe leden sedert de in gebruikneming van de hal 175 bedraagt. Wel wil ik hierbij nog eens wijzen op twee aspecten, die ik bij mijn afscheid van De Hazenkamp het bestuur heb meegegeven:

- de hal wordt gehuurd en is een (goed) afgescheiden deel van een groter geheel. Probeer de complete hal te huren en exploitabel te maken met Hazenkamp-activiteiten;
- kijk naar de toekomst. Zorg dat je ook over 10 en over 20 jaar de beschikking hebt over een zaal, deze of een andere. Werk daar nu al aan.

Ik wens De Hazenkamp in het algemeen en de sectie gymnastiek en turnen in het bijzonder een goede toekomst en ik sluit met de mededeling, dat ik steeds met plezier terug kijk op de relatief korte tijd dat ik deel heb uitgemaakt van De Hazenkamp.

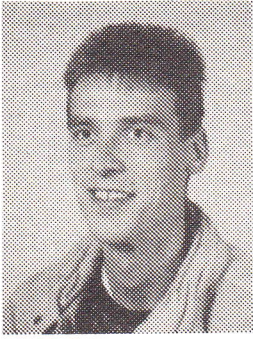
Het gaat u allen goed.

Ben Duin

Tanja niet zo

Sectie Gymnastiek/Turnen anno 1988

De sectie Gymnastiek/Turnen is een sterk groeiende afdeling binnen de vereniging.

De sectie is veelzijdig en actief.

In 15 verschillende wijken van Nijmegen en in Molenhoek worden wekelijks gymnastiek- en turnlessen verzorgd voor jeugd en volwassenen.

De jongste leden zijn de kleuters die vanaf 3¹/₂ à 4 jaar op een speelse doch verantwoorde wijze in aanraking worden gebracht met een groot aantal bewegingsvormen.

In de jeugdcategorieën meisjes en jongens vanaf 7 jaar wordt volop gewerkt met vele turntoestellen.

De dames- en herengroepen zijn wekelijks actief binnen de volwassenengymnastieklessen, waarin op een prettige manier hard aan de conditie gewerkt wordt.

Zowel voor de kleuters, de jeugdcategorieën als de volwassenen staat het plezier in het bewegen centraal.

Wat nog ontbrak in het sportieve pakket van de sectie was het bewegen op muziek.

In het seizoen 1987/'88 is hiermee een start gemaakt in de turnhal.

Inmiddels bestaat er, voor damesgroepen, de mogelijkheid om te bewegen op muziek in de avonduren en zelfs ook op een tweetal ochtenden.

De eigen Turnhal vormt een belangrijke schakel in het geheel. De permanente opstelling van alle toestellen en de unieke valkuil bieden de mogelijkheden voor verschillende groepen, om wekelijks en soms dagelijks de turnsport optimaal te beoefenen.

Vier tot vijf keer per week is de topturn-selectie aan het trainen onder begeleiding van deskundig kader.

Direct naast de A- (oudere meisjes) en C- (jongere meisjes) selectie is het B-turnen zeer actief in de turnhal.

De B-turngroepen zijn onderverdeeld in: de B-1 (jongste turnsters), de B-2 (wedstrijdgroep) en de B-3 (de oudere meisjes).

Alle B-turngroepen voor het seniorenturnen zijn sterk gegroeid. Wekelijks turnen dames, heren en oud turnsters om of de sport te leren of de turndraad weer eens op te pakken.

Technisch verchromen
Verkoperen
Vernikkelen
Verchromen
Verzilveren

galvanisch bedrijf

LATOUR b.v.

v. Hezewijkstraat 23-25
Nijmegen
Telefoon 080-774455

iedere week de nieuwste
films, en compact disc's

maandag t/m woensdag	12.00 - 20.00 u.
donderdag	12.00 - 21.00 u.
vrijdag	12.00 - 20.00 u.
zaterdag	10.00 - 20.00 u.
zondag	12.00 - 20.00 u.

**videotheek
DUKENBURG**

winkelcentrum dukenburg, tel. 080-451991 (achter foto roos)

krenten-
tijdschriften
literatuur en romans
tuin- en plantenboeken
kinderboeken-jeugd-literatuur
hobby
boeken-
wens-
kaar-
ten

kan
toer
en
schrijf
benodigd
heden
VAN BROECKHUYSENSTRAAT 2-6
MOLENSTRAAT 62 - NIJMEGEN
TELEFOON 080-226300
EN 222403

Dierenpension De Hondse Hoek

Voor alle honden en katten

- Bezoek na telefonische afspraak het pension voor een vakkundige en liefdevolle verzorging.
- Uw dier wordt naar believe gevoederd
- Alle verblijven centraal verwarmd
- Ruime binnenverblijven voorzien van overdekte buitenren en grote speelweide

Middelweg 10
Molenhoek (gem. Mook)
vlakbij
Restaurant Molenhoek
(v.d. Valk)

080-583749

De eerder genoemde valkuil biedt voor iedereen, zowel de jeugdgroepen, de A-, B- en C-turnsters als wel de senioren groepen en het Turn Promotie Team, de mogelijkheid om snel en veilig verschillende sprongen te leren.

Het minitrampolinespringen is wel het meest aansprekende en spectaculaire onderdeel van het turnen.

Het Turn Promotie Team heeft met hun trampolinesprongen veel bekendheid gekregen, niet alleen regionaal maar ook landelijk via hun optreden in het televisieprogramma Wedden Dat van Jos Brink.

In Duitsland behaalde het Turn Promotie Team onlangs het wereldrecord salto springen, waardoor een vermelding in het Guinness Book Of Records werd bemachtigd.

Naast dit alles kreeg een speciale cursus veel aandacht.

Met de cursus CIOS/A.L.O. is een grote groep cursisten aan de slag gegaan met alle verschillende sporten, die nodig zijn om de fysieke toelatingstesten van het CIOS of de Akademie voor Lichamelijke Opvoeding te behalen.

Aan de basis van alle lessen staat een grote groep gediplomeerde leidsters en leiders, die zorg dragen voor de kwalitatief goede lessen op elk niveau.

Daarbij draagt een grote groep vrijwilligers een steentje bij in de vorm van hulpleiding.

De coördinatie van al deze kaderleden, lessen en activiteiten is in handen van de STK functionaris, die hiervoor een speciale aanstelling heeft.

Naast de wedstrijden op landelijk niveau voor de A-C turnsters, op provinciaal- en regionaal niveau voor de B-turnsters, worden jaarlijks eigen wedstrijden en andere activiteiten gehouden.

Alle jeugdleden kunnen jaarlijks meedoen aan de traditionele springwedstrijden en het onderling clubkampioenschap.

In iedere vakantie worden er turninstuiven in de Turnhal gehouden voor alle jeugdleden.

Verschillende turnuitwisselingen in binnen- en buitenland met de B-turnsters en het gezamenlijk kampeerweekend sluiten de rij.

De sectie gymnastiek /turnen groeit, wat duidelijk te zien is aan de stijging van het ledenaantal.

Op het moment dat we verhuisden van de Reestraat naar de Turnhal in de Ploegstraat, op 15 oktober 1985, stonden bij ons 75 turnleden ingeschreven en 613 leden in de wijkzalen, totaal 688 leden.

Op het moment van jubileren, februari 1988, telt alleen de Turnhal 301 leden en in de wijkzalen zijn 625 leden actief, 'Totaal 926 leden'.

Rob Notenboom

Groot Jachthuis

Een unieke gelegenheid voor allerlei feestelijke gelegenheden

Uw gastheer M. F. M. Braam

Raadhuisstraat 3. Tel. 080-583165. Malden

Auto-en Schadebedrijf Malden
HAEFKENS-VAN ZUYLEN

Broekkant 49 - 6581 AD Malden bij Nijmegen - Tel: 080 - 583100

DRANKENHANDEL PEEMAN B.V.

Koopvaardijweg 5, Nijmegen. Telefoon 080-787787

Slijterij

Prins Hendrikstraat 30, Nijmegen. Telefoon 080-221227

Een pils
om
van te houden

Hoek Waldeck Pyramontsingel

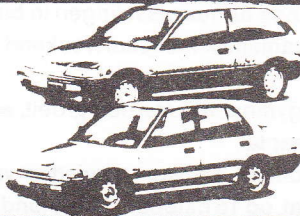
H HONDA

Een auto voor het leven.

Grote Civic Show

De nieuwe Honda Civic 1.6 en de nieuwe Civic Sedan 1.6 staan nu klaar voor een uitgebreide kennismaking. Ze zijn ruiver, groter, sneller en ruziger dan ooit. Vooral samen met de nieuwe technieken, zetten op de formule 1 circuits, waar met Honda moment de eerste plaatsen in het Wereldkampioenschap 1987 werden bezet.

Alle Civic's hebben 16 kleps motoren en Honda's unieke "double-wishbone" wielophangings-systeem. Daarnaast bieden de nieuwe Civic's ook nog de extra zekerheid van 3 jaar onbeperkte garantie, 3 jaar lakgarantie en 3 jaar garantie op corrosie van binnenaf. U bent van haire welkom.

H HONDA

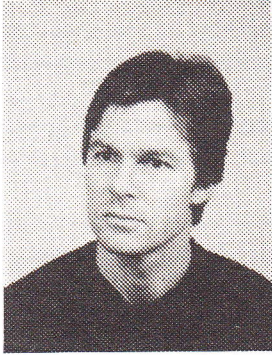
Lammerts B.V.

Garage Lammerts B.V.

Heerlenweg 140

6533 AZ Nijmegen

Telefoon 080-550444

Baseball fever: catch it!

*Bijdrage jubileumboek 60 jarig bestaan omni-
vereniging Honk- en softbalafdeling*

Inleiding

Het 60 jarig bestaan van de 'grote' Hazenkamp valt net niet samen met één of ander jubileum van de honk- en softbalsectie — deze viert pas in 1990 haar 40 jarig bestaan.

Maar toch valt er natuurlijk al heel wat te vertellen over het honk- en softbalgebeuren in de Keizerstad, waarbij we ons dan met name zullen richten op het honkbalgedeelte, omdat dat alweer een wat langere en met name ook roemruchtere geschiedenis heeft.

In deze bijdrage vooral veel aandacht voor 'hoe het allemaal zo gekomen is', maar daarnaast willen we toch ook even stilstaan bij het heden en bij de eventuele toekomstmuziek die er zit in deze mooie tak van sport.

Nu is voorspellen altijd moeilijk (vooral als het om de toekomst gaat), maar het honk- en softbal zitten op dit moment duidelijk in de lift. Er komen nog steeds en in hoog tempo nieuwe verenigingen bij (met name ook buiten de Randstad), en ook bij onze eigen sectie is de groei eigenlijk pas net goed begonnen. Voldoende perspectief dus om de toekomst met vertrouwen tegemoet te zien en met goede moed op te stomen naar onze eigen jubilea.

In de hoop dat voor nog veel meer mensen, oud en jong, zowel in actieve als in passieve zin zal gaan gelden: 'Baseball fever: catch it!'.

Al ruim voordat er in 1950 met competitiehonkbal gestart werd in Nijmegen was er in deze contreien sprake van honkbal: het werd volgens de archieven al in of rond 1933 beoefend.

Het werd geïntroduceerd door de uit 'het Westen' afkomstige heer Huisman. Deze had in dat deel van het land kennis gemaakt met deze uit Amerika overgewaaide sport. Een sport die officieel voor het eerst in 1912 in Nederland bedreven werd, maar die in het land van herkomst al in het midden van de jaren zestig van de overige eeuw professioneel (*betaald* dus) gespeeld werd.

Maar goed, beginnelingen moeten er ook zijn, en meestal is dat begin nog moeilijk ook..... De eerste wedstrijden door een Nijmeegs team werden in 1934 gespeeld tegen het Amsterdamse AMVJ, en wel door een team van leerlingen van De Klokkenberg, alwaar (niet geheel toevallig) eerder genoemde Huisman gymleraar was. Alle (4) de wedstrijden gingen dik verloren.....

Door de oorlog kwam er de klad in het Nijmeegse honkbal (of wat daar voor door moest gaan), pas na die bange tijd werden knuppel en handschoen weer opgepakt.

Voorals als gevolg van het feit dat Canadese militairen hier te lande in hun spaarzame vrije tijd ook wel eens een balletje sloegen en bij hun verstrekt al hun spullen achterlieten.

Deze sportieve 'ontwikkelingshulp' leidde er uiteindelijk mede toe dat in 1949 weer onderlinge wedstrijdjes gespeeld konden worden tussen gymnastieklingen van De Hazenkamp en leden van Trekvogels en NEC, welke verenigingen inmiddels naast voetbal ook aan honkbal waren gaan doen.

En uiteindelijk werd in 1950 dan de honkbalafdeling van De Hazenkamp opgericht en als zodanig aangemeld bij de Nederlandse honkbalbond, toen nog KNHB geheten.

De grote mannen van die eerste uren waren vooral de heren Maassen (in wiens huiskamer de club feitelijk werd opgericht), Brunet de Rochebrune, en natuurlijk L.G. ('Wiet') Verbeek.

Onze vereniging was de eerste in wat nu rayon Het Oosten heet maar toen gewoon rayon Nijmegen genoemd werd (er was verder niets). En we waren de tweede vereniging buiten de Randstad, alleen PSV was ons voorgegaan, deze vereniging werd al in 1941 opgericht. Maar Nijmegen had de smaak goed te pakken, en er kwamen al snel nog andere verenigingen bij — in 1951 ontstond Baseball Pals, in 1952 richtte ook Trekvogels een officiële honkbalsectie op. De trainingen in die eerste jaren '50 werden gegeven door Wiet Verbeek, en vonden plaats op het veld aan de Hazenkampseweg. Veel van de eerste leden kwamen dan ook uit die wijk, toentertijd een jong woongebied met vrij veel kinderen.

Aan de eerste competitie in dat rayon Nijmegen deden in '50 5 teams mee: Trekvogels, NEC, en..... 3 teams van De Hazenkamp. En die 3 teams van De Hazenkamp werden samengesteld uit het toenmalige ledenbestand van..... 27 man! Bankzitten was er in die dagen dus niet bij, hetgeen wellicht heel wat scheve gezichten en verpeste middagen heeft voorkomen — kom daar nu nog eens om: een beetje team heeft toch al gauw zo'n 14-15 spelers, met voor een aantal plaatsen een paar pure specialisten (relief pitchers, designated hitters, etc.).

Het tenue dat 'onze jongens' toen droegen was overigens ook nogal afwijkend van de strakgesneden uniformen van tegenwoordig: in dat eerste jaar werd er gespeeld in korte broek en op 'gympen'.

Overigens veranderde dat al snel, na een zeer geslaagde loterij (vooral door toedoen van de zeer gedreven Wim Brunet) kwam er zoveel geld beschikbaar dat er in het tweede seizoen al in 'echte' honkbalpakken gespeeld kon worden. Verder moeten we op die beginperiode ook weer niet teveel neerkijken, want er werd meteen al internationaal gespeeld, en wel tegen een team van spelers uit Antwerpen. Een prima manier om verder te komen op het moeilijke honkbalpad (de eerste wedstrijd in '50 werd met 26-8 verloren), die later nog beter werd benut door deelname aan verschillende toernooien tegen voornamelijk Randstedelijke tegenstanders. Door deze contacten deden we gewoon erg veel spelervaring op, en geleidelijk aan werd het spelpeil beter en dat leidde er mede toe dat in 1954 het eerste kampioenschap binnengehaald kon worden en De Hazenkamp (dat wil zeggen het eerste team) promoveerde naar de landelijke klasse.

Een promotie waar toch wel een paar haken en ogen aan zaten: ten eerste moest er op zondag gespeeld gaan worden, en ten tweede betekende het dat er verre reizen ondernomen moesten worden en er vele uurtjes in bus en trein doorgebracht moesten gaan worden. Wat betreft dat spelen op zondag: het bestuur van onze aanvankelijk 'Christelijke' vereniging bestond voornamelijk uit personen van goed protestantse huize. Tot in de jaren '50 was men dan ook fel tegen het bedrijven van sportieve activiteiten op de Dag des Heren. Pas zo rond het midden van die vijftiger jaren werd dat toegestaan, maar dan nog pas na twaalfen, zodat de ochtend benut kon worden voor kerkbezoek. Toen wij in 1954 dus landelijk gingen spelen kwam het wel eens voor dat er wedstrijden om half 2 begonnen — ook uitwedstrijden in bijvoorbeeld Rotterdam of Schiedam.

Dan moest men maar zorgen voor tienden in de buurt van die stad te zijn, zodat de 'kerkwilligen' hun hart konden gaan ophalen tussen 10 en 12. Gebeurde dat niet op deze manier en het zou het bestuur ter ore komen, dan zou het team zonder pardon uit de competitie teruggetrokken worden. Dat betekende dus 's morgens voor achten op pad bij verre uitwedstrijden, op de plaats van bestemming proberen de tijd door te komen totdat de eventuele kerkgangers hun plicht gedaan hadden, en dan pas doorreizen naar het veld om de wedstrijd te spelen. Ook wat dat betreft zijn de tijden gelukkig veranderd, en wordt gelukkig wat meer overgelaten aan de eigen verantwoordelijkheid van de spelers.

Er zat echter ook nog wel een ander aspect aan die verre uitreizen, het was altijd wel gezellig als je samen met de andere niet-kerkgangers een tijdje moest zien zoet te brengen in de grote stad. En als je 's zondags een toernooi moest spelen buiten de stad dan moest je op zaterdag al vertrekken omdat er op zondag zo vroeg nog geen openbaar vervoer was — men sliep dan thuis bij leden van de organiserende vereniging, en dat gaf over het algemeen leuke contacten over en weer.

Op honkbalgebied gingen we er gestaag op vooruit, enkele jaren na het eerste promoveerde ook het tweede naar de landelijke tweede klasse (we schrijven 1956). Een promotie overigens waar ze nu in Eindhoven nog steeds met gemengde gevoelens aan terugdenken, want het was ditzelfde team dat in 1957 het veel sterker geachte PSV in eigen huis en voor een talrijk publiek een 4-3 nederlaag toebracht en daarmee de Philipsploeg afhield van het kampioenschap. Grote man in die wedstrijd was Gerard Francissen, toenmalig werper bij het tweede en nu nog steeds actief in de honkballerij, zij het meer op het vlak van de coaching en de technische aangelegenheden (hoewel hij in 1985 op 45-jarige leeftijd, na een pauze van meer dan 10 jaar, nog enkele wedstrijden speelde omdat toen het eerste team krap in zijn werpers zat).

In '58 werd het eerste opnieuw kampioen (maar slaagde er niet in te promoveren daar de promotiewedstrijden verloren gingen), en degradeerde het tweede terug naar de derde klasse — daarmee kwam voorgoed een einde aan de situatie dat meerdere Hazenkamp-teams tegelijkertijd in één en dezelfde klasse zaten. In datzelfde jaar werd, in navolging van clubs uit de Randstad, een traditie geboren: een eigen toernooi. Dit toernooi, om de L.G. Verbeekbokaal, werd gehouden op Tweede Pinksterdag en genoot ook landelijk enige faam door de deelname van gerenommeerde verenigingen uit de hoofdklasse.

Eén jaar later werd het 'oer'-veld aan de Hazenkampseweg verlaten en ging men spelen op een veld aan de Driehuizerweg — nog steeds geen echt honkbalveld, maar een enigszins aangepast voetbalveld. Na deze redelijk rustige jaren '50 sloeg in het begin van de zestiger jaren de vlam behoorlijk in de pan.

De honkbalkoorts begon toe te slaan in het gedenkwaardige jaar 1961. Ons eerste team eindigde op een gedeelte eerste plaats, mede dank zij een zeer fraaie overwinning (1-0!) op het zeer sterke HCAW uit Bussum, met op de werpheuvel niemand minder dan de international Rob Hoffman. De datum was 19 augustus, en een hoofdrol was weggelegd voor onze werper, niemand minder dan Gerard Francissen.

Door dit resultaat was een beslissingwedstrijd noodzakelijk geworden, en deze werd een week later in Soest gespeeld, tegen hetzelfde HCAW. Volgens sommigen toen al 'de wedstrijd van de eeuw' voor De Hazenkamp; het was in ieder geval een wedstrijd die tot op het bot ging: 15 innings en bijna 4 uur lang, met opnieuw een Francissen die tot grote hoogte steeg (hij gooide die wedstrijd helemaal uit — kom daar tegenwoordig nog eens om in deze tijd van reliefwerpers) en uiteindelijk een tweehonkslag van Jan Hendriksen, die Bep Casteleyn binnenbracht en daarmee het winnende punt én het kampioenschap.

Echter nog geen promotie: die volgde pas na nog eens twee zware wedstrijden — één tegen Quick Amsterdam en de laatste tegen Rooswijk uit Velsen. Ook dat was weer een bijzonder spannende aangelegenheid, die voor eigen publiek met 1-0 werd gewonnen (n.b.: het winnende punt kwam binnen op een doorgeschoten bal na drie slag, toen de loper van het derde honk kon scoren terwijl er al twee nullen waren!).

Een fantastisch succes voor het Nijmeegse honkbal, en voor de scheidende coach Wim Brunet in het bijzonder.

In de Overgangsklasse waar we toen (1962) kwamen te spelen liep het ook allemaal redelijk op rolletjes, en in 1963 promoveerde het eerste opnieuw (het kon niet op in die dagen) en had het Oosten des lands voor het eerst in de geschiedenis een echte landelijke Eersteklasser. De coach die het team naar dat succes leidde was Cees Bogaards, dat jaar voor het eerst aan het roer.

Er was inmiddels ook weer verhuisd: er werd nu gespeeld op een veld aan de d'Almarasweg.

Helaas mocht het verblijf in deze eerste klasse slechts 1 jaar duren, we waren blijkbaar toch nog een maatje te klein voor het honkbal op dat niveau — er konden in dat seizoen slechts 3 overwinningen geboekt worden.

Wat verder nog vermeldenswaard is van dat jaar, is dat er weer nieuwe witte uniformen kwamen, ditmaal helemaal door de spelers zelf gefinancierd, middels het uitvoeren van allerlei klusjes (het ingraven van tanks voor de verwarming bijvoorbeeld).

Van het seizoen dat volgde is eigenlijk het meest vermeldenswaard dat er eindelijk een officieel honkbalveld in gebruik genomen kon worden, het veld aan de Grootstalselaan/Hatertseweg, later ook wel het J.F. Kennedyveld genoemd.

Het werd geopend met een zeer sterk bezet L.G. Verbeektoernooi (met deelname van Nicols, HCK en Ajax) waarbij ons eerste met een tweede plaats achter de Nicols zeer sterk voor de dag kwam.

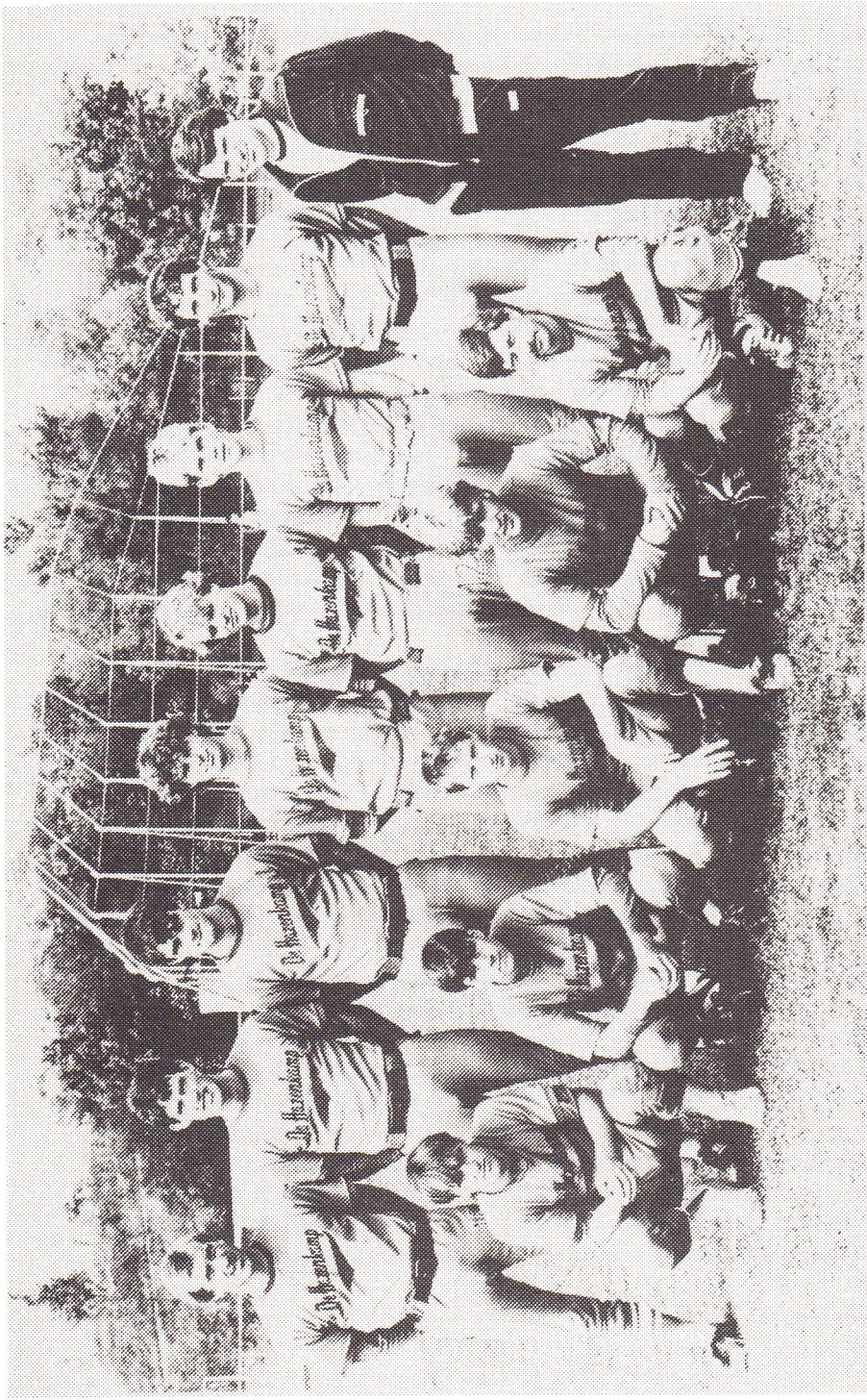
Verder leeft dat veld vooral in de herinnering als het veld van de foutslagen — menig fout geslagen bal werd gepromoveerd tot verkeersdeelnemer en kwam terecht op een autodak, tussen fietsers of in de tuinen van de omringende huizen. Geen echt ideale locatie dus, hoewel we het er toch nog 13 jaar hebben volgehouden.

Van de nu volgende jaren valt evenmin veel te melden wat betreft de sportieve prestaties; het meest vermeldenswaard is nog dat het eerste zijn eerste echte (gediplomeerde) coach krijgt in de persoon van Gerard Francissen, die ook nog eens de eer te beurt valt rayoncoach van het Oosten te worden.

Zo rond deze tijd begint wel het jeugdhonkbal wat meer vorm te krijgen bij De Hazenkamp. Indachtig het spreekwoord 'Wie de jeugd heeft, heeft de toekomst' kwam in 1968 eindelijk een jeugdcommissie van de grond om deze zaak nu eens goed op poten te zetten (C. Bogaards, P. van Dreumel, T. Bosman Sr.). En in '70 kwam er een echt 'Bleesing' team voor 9 tot 12 jarigen (wat tegenwoordig de pupillen zijn). Hoewel dat team nog niet aan een competitie kon deelnemen, bij gebrek aan tegenstanders in het rayon.

In datzelfde jaar werd de softbalafdeling (her-)opgericht en was er een geweldige jubileumwedstrijd van het eerste team ter gelegenheid van het 20 jarig bestaan. In die wedstrijd tegen oud-internationals deden mannen met klinkende namen mee, zoals Han en Charles Urbanus, Dolf de Zwart, Wim Geestman; en we lieten ons weer eens van onze beste zijde zien: we wonnen met 6-3!

In het begin van de zeventiger jaren gaat ook De Hazenkamp de commerciële kant op — er komt een sponsornaam op de trainingsjacks. Eerst die van Pfeil's Zaken, later van de Bondsspaarbank. In deze periode zou François van Hal zijn sporen gaan verdienen, niet alleen als honkbal-, maar ook als softbalcoach. Het eerste team blijft met wisselend succes meedraaien in de tweede en derde klasse; later werd die derde klasse omgedoopt tot districtsklasse. Het meest vermeldenswaard van die jaren is eigenlijk het gegeven, dat we op een bepaald moment zo'n beetje de eeuwige tweede waren: zo'n keer of vijf, zes slaagden we er net niet in om beslag te leggen op die zo felbegeerde eerste plaats. Veel publiciteit behaalden we nog wel met de viering van ons 25 jarig jubileum — een feit dat weer eens gevierd werd met een prima toernooi, met deelname van hoofdklassers als Schoten, ADO (met international Bart Volkerijk) en van De Volewijkers.

HAZENKAMP 1 - HONKBALKAMPIOEN 1983

Pas in 1983 lukt het dan eindelijk om hoger dan de tweede plaats te eindigen: met grote overmacht wordt dan het kampioenschap en de promotie naar de tweede klasse behaald.

Op dat moment wordt alweer geruime tijd gespeeld op de huidige accommodatie: het Winkelsteegcomplex aan het Maas-Waalkanaal. Ook de wedstrijd waarmee dat veld geopend werd was weer een bijzondere: ons toenmalige eerste speelde tegen een ploeg van oud-internationals met: (de namen worden steeds klinkender) Herman Beidschat, Hamilton Richardson, Jan Schaefer, Hugo Walker en opnieuw Han Urbanus. Wat betreft dit soort feestelijke toernooien heeft De Hazenkamp (het moge duidelijk zijn inmiddels) een goede naam gekregen in honkballand — dat belooft wat, straks met het 40 jarig bestaan (om nog maar te zwijgen van het jaar 2000).

In (landelijke) vertegenwoordigende teams is De Hazenkamp nooit zo sterk vertegenwoordigd geweest, wellicht toch vooral omdat we gewoon te ver van het honkbalmekka Haarlem en omstreken afzaten. Alleen Alfred Rijnberk en Gerard Francissen zijn er ooit in geslaagd door te dringen tot het Nederlands (B-)team; maar geen van beide heeft daar echt potten kunnen breken.

Afgezien van het kampioenschap in '83 zijn de jaren '80 verder vrij onopvallend verlopen wat betreft de sportieve prestaties, zeker vergeleken met die roemruchte jaren '60.

Alleen 1986 zorgde voor enige opwinding, toen het eerste op een haar na de promotie naar de eerste klasse miste. We stonden toen tot aan de vakantiestop op een gedeelde eerste plaats, en hoefden van de drie nog te spelen wedstrijden er maar één te winnen of gelijk te spelen om voor die promotie in aanmerking te komen. Helaas sloeg toen de Man met de Hamer genadeloos toe: er lukte werkelijk niets meer na die vakantieperiode, en alle wedstrijden gingen verloren. Het eind van het liedje was dat we met evenveel punten eindigden als Jeka uit Breda — maar omdat zij de onderlinge wedstrijden van ons gewonnen hadden gingen zij toen wél over en bleven wij met een enorme kater zitten.

Een belangrijke stimulans voor het spelpeil in die jaren '84 t/m '86 was de aanwezigheid van Amerikaanse coaches. Via onze Amerikaanse connecties (onder andere voormalig bondscoach Harvey Shapiro) kregen wij de beschikking over de jonge Wayne Dobrutsky. Een 23-jarige knaap die zelf op college-niveau gespeeld had in het Oosten van de Verenigde Staten en die door zijn overtuigende manier van coachen en trainen veel van de toenmalige spelers van het eerste en van de junioren (ook door hem gecoached) de fijne kneepjes van techniek en tactiek bijgebracht heeft. Toen in '86 een andere Amierkaan, Bill Vega, het van hem overnam, kon deze de vruchten plukken van het werk dat zijn landgenoot de twee voorafgaande jaren gedaan had. Jammer

dat het net niet lukte, anders had voor het eerst in meer dan 20 jaar De Hazenkamp weer een eerste team op eerste klas niveau gehad.

Wat betreft de belangstelling voor het honk- en softbal in Nijmegen kan onze vereniging zeer tevreden zijn. In het begin was dat ledenaantal, zoals reeds gememoreerd, precies voldoende voor het op de been brengen van drie teams. Het heeft jaren geschommeld zo rond de 60-80. Pas in 1977 kon het 100e lid worden genoteerd, maar sindsdien is er een stroomversnelling gekomen: nauwelijks 10 jaar later kon het 200e lid al worden verwelkomd. En de verwachting is dat er voorlopig nog geen einde komt aan die groei. Vooral ook doordat de jeugd erg veel belangstelling is gaan vertonen voor zowel het honkbal als het softbal en daarnaast het gegeven dat het softbal steeds meer recreatief gespeeld wordt door de wat ouderen onder ons. Niet alleen door ex-honkballers, zoals men misschien zou denken, maar vooral ook veel door ouders van jeugdleden die zelf ook nog wel eens een balletje willen slaan (en daarna genieten van de gezelligheid in de kantine).

De toename van de belangstelling voor het honkbal in het algemeen heeft voor een groot deel ook te maken met het feit dat het Amerikaanse honkbalgebeuren in steeds meer huiskamers te zien is via de satelliet, de goede prestaties van het Nederlands team op de WK in ons eigen land in '86 en het behalen van het Europees kampioenschap in '87. Tenslotte krijgt het honkbal internationaal ook meer aanzien doordat het op de Olympische Spelen van '84 in Los Angeles demonstratiesport was en dat in '88 in Seoul opnieuw zal zijn. Op dit moment wordt door onze vereniging met in totaal 11 honk- en softbalteams deelgenomen aan de competitie — daarnaast spelen de recreanten regelmatig toernooien tegen andere recreantenteams. Van de andere namen uit het Nijmeegse honkbalverleden zijn er niet veel meer over — Trekvogels, Baseball Pals (later samengegaan in Bird United), NEC: waar zijn ze gebleven? In Nijmegen wordt honk- en softbal op dit moment alleen nog bedreven door Nisc '71. Deze van oorsprong studentenvereniging heeft jarenlang het Winkelsteegcomplex met ons gedeeld, maar beschikt sinds dit seizoen (1988 dus) over een eigen accommodatie in de nieuwbouwwijk Lindenholt.

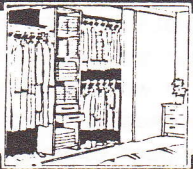
Daarmee heeft Nijmegen de beschikking over 2 compleet uitgeruste officiële honkbalvelden en lijkt goed op weg naar het jaar 2000 en de opvang van de nog steeds groeiende behoefte aan een gezonde en boeiende vrijetijdsbesteding.

F. Verhagen
(met dank aan K. Dingelhoff)

Gebrek aan bergruimte?

Weg met die wanorde
in de slaapkamer!

**De
oplossing!!**

...**Exclusiv** schuifdeurkastenwanden,
exact voor u op maat gemaakt.

de vrij

kelfkensbos 52 - 6511 tb nijmegen
tel. 080 - 225344

**AUTOLAK
B.V.**

Joh. Vijghstraat 75
NIJMEGEN
t.o. kerk vooraan
Groesbeekseweg
Tel. 232668

**autolakken
tegen
groothandels-
prijzen**

Danscentrum Elvira Eggenhuizen

Gerard Noodstraat 29, Nijmegen (centrum)

- voor: ★ **stijldansen**
★ **latin-american**
★ **rock 'n roll**
★ **dirty dancing**
★ **aerobic dance en**
★ **moderne dansgymnastiek**

Inlichtingen en inschrijven
7 dagen per week

Tel. 080-235845 of 239545

Badminton in de zeventiger jaren

Was het 55-jarig bestaan van De Hazenkamp nog betrekkelijk onopvallend herdacht, nu, bij het 12de lustrum, wordt er weer flink in de bus geblazen. Een groots programma (uiteraard), een jubileumcommissie en dito boek om maar enkele dingen te noemen: er is weer veel en veelbelovend werk verzet.

Als 'oud-Hazenkamper' bewaar ik heel goede herinneringen aan de tijd, dat ik nog actief badmintonde. Je ging naar sporthal Grootstal, waar

de recreatiespelers hun shuttle sloegen of naar de Novumhal (inmiddels afgebroken t.b.v. woningbouw).

Nu was deze Novumhal eigenlijk het domein van de competitiepelers, maar er waren seizoenen dat je als recreant hier ook mocht (!) spelen. Dat was dan op de vaste vrijdagavond. Na afloop ging het altijd richting binnenstadse horeca, waar de dorst werd gelest en de honger gestild.

Toen sporthal Hengstdal in Nijmegen-Oost werd geopend kreeg De Hazenkamp de mogelijkheid aangeboden om ook hier badminton te gaan spelen. De ledenaanwas was hier eerst aarzelend, maar naderhand moest een ledenstop voor deze zaal worden ingesteld.

Langzamerhand ontstond een zekere scheiding in de sectie badminton. Sporthal Grootstal telde inmiddels competitiepelers, Hengstdal daarentegen uitsluitend recreanten. Dat dit in 1977 uiteindelijk leidde tot een scheuring was jammer, maar in zoverre positief, dat in dat jaar diegenen, die de ware Hazenkampgedachte niet waren toegedaan, de vereniging verlieten.

Han Franken, toenmalig voorzitter van het hoofdbestuur, heeft na het vertrek van de 'separatisten' mij toen gevraagd om de badminton sport voor De Hazenkamp te behouden en om deze sectie opnieuw op te zetten. Dat dit gelukt is, is niet zozeer mijn verdienste, maar veel meer de verdienste van het (letterlijk) handjevol oude getrouwen, die lid waren gebleven. Deze enkelingen wisten in korte tijd zoveel nieuwe leden aan te werven, dat voor sporthal Hengstdal opnieuw een ledenstop moest worden afgekondigd.

Naast activiteiten voor de sectie badminton denk ik ook met plezier terug aan de periode die ik in de redactie van 'De Hazenkamper' heb doorgebracht. Zonder andere redactieleden te kort te willen doen wil ik hier Marijke van Raaij noemen. Dank zij haar gastvrijheid op de redactie-avonden hebben we toendertijd heel wat edities samengesteld.

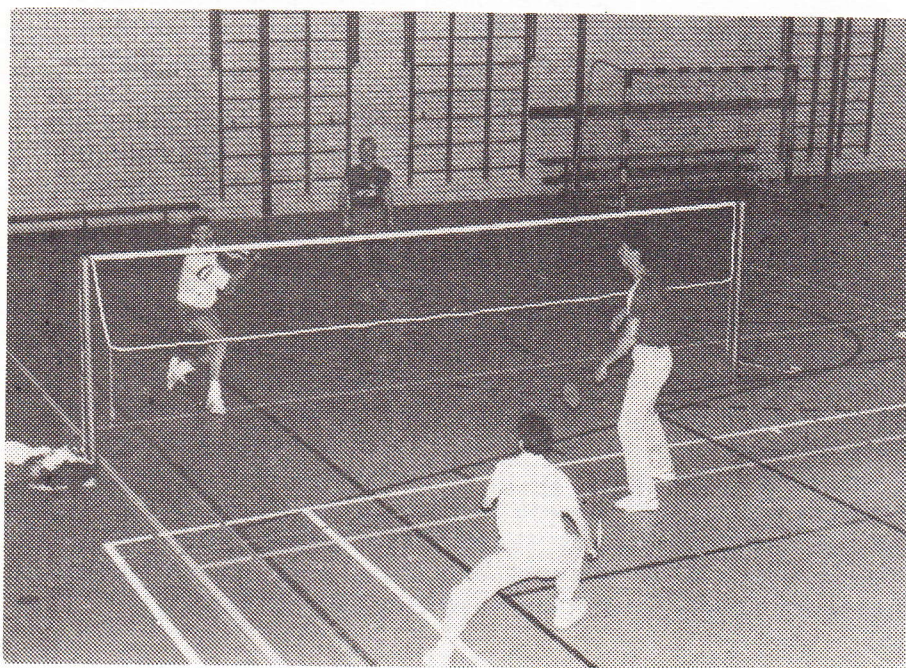
Gelukkig komt De Hazenkamper nog steeds trouw uit. Zo blijven leden en oud-leden op de hoogte van wat er in de secties gebeurt. Zo af en toe is zelfs ook een algemeen of kritisch artikel te lezen.

Hoewel het badmintonsectiebestuur en de redactie af en toe van samenstelling wisselen, is het goed te merken dat alles lekker 'draait'.

Ik wens 'de badminton' en de redactie toe, dat dit in de komende jaren ook zo zal blijven.

Hazenkamp, proficiat met het 60-jarig bestaan en òp naar de 70 jaar!

Paul Lecluse
oud-voorzitter

Vraaggesprek met het oudste nog spelend lid van de sectie badminton: Theo Jong

Vr. Theo, hoe lang ben je al lid van onze sectie en hoe jong ben je?

Th.: Ik ben lid vanaf 1958 en 58 jaar.

Vr.: Kun je in het kort iets vertellen over de beginjaren van onze club?

Th.: De periode van 1954-1958 heb ik niet meegemaakt. Ik weet wel dat men gestart is in de zaal Wedren met 10 leden. Na verloop

van tijd ontstaat onenigheid, het bestuur valt uiteen, maar Hannie Pluim, één van de oprichters, gaat verder. De sectie verhuist in 1958 naar de Novumhallen. Men betaalt daar 6 gulden per uur en 24 gulden per avond. Men start er met 5 leden, te weten: Han Franken, Jan van Megen, Wim Brunet de Rochebrune, Hannie Pluim en mijn persoontje.

Vr. Een bijzonder jaar in onze clubgeschiedenis is het jaar 1977. Dit is het jaar waarin Mariken zich afscheidde van De Hazenkamp. Wat is er in 1977 voorgevallen en hoe is De Hazenkamp toen opnieuw van start gegaan?

Th. De sectie wilde een lossere band met het hoofdbestuur, dus meer zelfstandigheid. Mariken nam alle competitie spelers mee. De Hazenkamp startte opnieuw met 5 leden. Snel kwamen er meer leden bij.

Vr.: Terugblikkend op al je badmintonjaren: wat is het verschil tussen de beginjaren en nu?

Th.: Je voelt het gemis van leeftijdgenoten, voorts is het spelpeil verbeterd, het badminton is tegenwoordig mooier om te zien en de competitie spelers willen soms te fraai spelen, in plaats van een rally meteen 'af te maken'.

Vr.: Hoe vind je de sfeer in de club en het feit dat je het oudste lid bent van de club, waarvan 80% van de leden jonger is dan 30 jaar?

Th.: De sfeer is goed, al heeft er toch een sterke groepsjesvorming plaats: sterk speelt tegen sterk en zwak tegen zwak. Een remedie zou zijn: meer toernooien tijdens het seizoen om de onderlinge band te versterken. Ik mis inderdaad leeftijdgenoten. Je verkeert toch min of meer in een geïsoleerde positie, maar door de aanwezigheid van mijn zoon en dochter, wordt dat ietwat opgeheven. Je begrijpt dat ik liever wat meer ouderen zou willen zien komen.

VOOR KWALITEIT

CAFETARIA
CROISSANTERIE
JANSSEN

SOFT-IJS SCHEP-IJS

's-Winters de lekkerste
snert van Nijmegen Ook per liter

GROENESTRAAT 207

NIJMEGEN

NIEUWBOUW-, VERBOUW EN ONDERHOUDSWERKEN

Aannemersbedrijf van Schaik b.v.

Kantoor en werkplaats: Ambachtsweg 37
Nijmegen - Telefoon 080 - 773125 - 231243.

D.A. DROGISTERIJ NISSEN

feliciteert
„de Hazenkamp” met haar 60-jarig bestaan

Winkelcentrum Meijhorst. Tel. 080-441751
Winkelcentrum de Notenhout. Tel. 080-770152

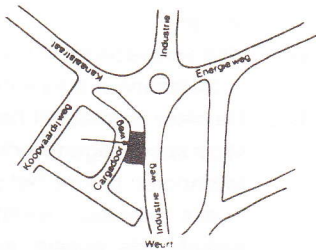
dimalux

Internationaal

FABRIEK EN
SHOWROOM
Cargadoorweg 9
Nijmegen
Tel: 080-775435
(rotonde Weurt)

Zonwering, Rolluiken,
Markiezen, Serre's,
Alum., Kunststof,
P.V.C., Ramen,
Deuren, Schuifpuien
enz. Plexiglas,
Enkelglas, Dubbelglas,
Decor schroten 6 mtr.
Kunststof
raamsystemen.

Interview met Jan Winters

Jan Winters maakte deel uit van het eerste competitie-team, dat in 1978, een jaar na wederopstanding van de sectie badminton, deelnam aan de districtscompetitie.

Vr.: Jan, in welke jaren ben je lid geweest van de sectie badminton?

Jan: In de jaren 1977 tot 1980.

Vr.: Hoe verliep de competitietraining in die tijd?

Jan: In de zaal (Sporthal Hengstdal) op een aparte baan. Er was toen geen echte splitsing tussen recreanten en competitie-spelers.

Vr.: Van dat eerste team maakte ook A. Coors deel uit. Kun je je nog herinneren wie hij was?

Jan: Archie Coors was een indisch type en woonde in Lindenholt. Na enige wedstrijden ging Archie door zijn enkel heen. Lou Pietersen is toen voor hem ingevallen.

Vr.: Weet je dat in november '78 een bingo-avond is georganiseerd door Gerard Bies en Ronnie van de Oever?

Jan: Hiervan kan ik mij niets herinneren. Bingo-avonden interesseren mij niet zo!

Vr.: Hoe waren je ervaringen met de trainers, die je gekend hebt?

Jan: José Jacob was een spontane meid, soms wel snel geëmotioneerd. Zij gaf goede conditietraining; haar badmintontranning vond ik minder geslaagd.

Lou Pietersen is mijn leermeester geweest, wat betreft het competitie-spelen. Hij had een goede mentaliteit en kon de competitiepelers goed motiveren.

Rob Notenboom was een aardige vent met een goede inzet. Hij gaf aanvankelijk conditie-training, maar kon na geruime tijd ook de badmintontranning voor zijn rekening nemen. Hij heeft zich de techniek en het lesgeven snel eigen gemaakt.

Vr.: Kun je je nog Paul Willems en Jerry de Fretes herinneren?

Jan: Paul Willems ken ik niet. Jerry de Fretes was een gemotiveerde trainer, die alle competitiewedstrijden bijwoonde.

Vr.: Waarom heb je in 1980 De Hazenkamp verlaten?

Jan: Ik woonde indertijd in Nijmegen op kamers en wilde samen met Trudy (Reuvers red.) een woning huren in de stad. Dat lukte maar niet. Vandaar

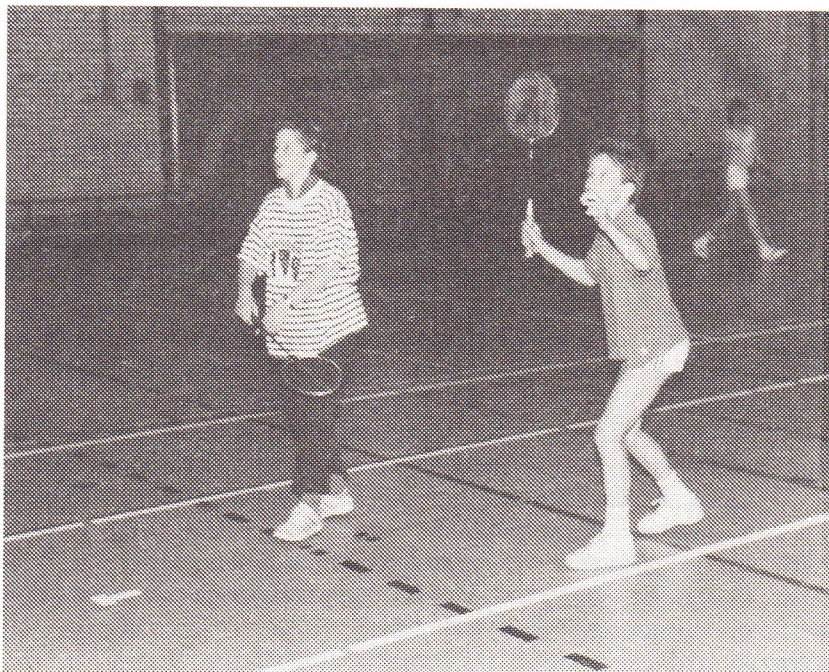
dat we naar andere mogelijkheden zochten. Trudy werkte toendertijd in Boxmeer, was dus economisch aan deze plaats gebonden. Het lukte ons daarom wel om een huurwoning in Boxmeer te bemachtigen. Voorts had ik geen auto om eventueel nog naar Nijmegen te komen.

Vr.: Waar speel je tegenwoordig?

Jan: Bij Aksios in Millingen.

Vr.: Hoe ben je daar verzeild geraakt?

Jan: Ik heb 1 jaar in Boxmeer gespeeld. Mijn zwager speelde bij Aksios en trainde in Malden in het zaaltje achter het gemeentehuis. Hij heeft mij in 1983 overgehaald om ook bij Aksios te gaan spelen. Ik kwam in dat jaar te spelen in de 4e klasse van het district. In 1985 kwam de huidige sporthal in Millingen tot stand. Ik rij nu al 2 jaar op en neer naar Millingen, vandaar dat ik waarschijnlijk na dit seizoen stop bij Aksios en onderdak zoek bij een Nijmeegse badmintonvereniging of ga squashen.

Sectie Badminton

'De Hazenkamp' sectie badminton is het nieuwe seizoen (1977/'78), tevens het jubileumjaar (op 2 februari 1978 bestaat de vereniging 50 jaar), hoopvol begonnen. Na de start, eind augustus, hebben zich al veel leden aangemeld... Er wordt uitsluitend recreatief gespeeld, puur voor het plezier dus... Nieuwe leden zijn dus welkom; als enige vereniging in Nijmegen kent De Hazenkamp geen wachtlijst voor badminton, aldus Paul Lecluse in 'De Brug' van 12 oktober 1977.

In het begin van het seizoen was mej. José Jacob in dienst getreden als technisch leidster. De sectie badminton stelt in november '77 het hoofdbestuur voor als jubileumgeschenk: *shuttles* (in die tijd werden de *shuttles* nog door de sectie beschikbaar gesteld!).

Op de ledenlijst van 4 november staan 100 leden en 12 wachtlijstleden. Bekende namen op deze lijst: Huub Bakker, Wil Bastiaans, Wil van Ingen, Hanneke van de Ligt, Trudie Reuvers, Maria Willems, Jan Winters en Ton van Houdt.

In de 'Hazenkamper' van november schrijft de toenmalige voorzitter Paul Lecluse: 'Door de enorme animo voor de badmintonsport heeft het sectiebestuur besloten om met onmiddellijke ingang (18 november) nog een half uur langer de Sporthal Hengstdal te huren, namelijk tot 24.00 uur. Hierdoor kunnen we het ledenaantal met 10 vergroten'.

Het sectiebestuur slaagt er in februari '78 in, een vervanger voor Diny van Gorkum (interim-secretaresse) te vinden in de persoon van Ton van Houdt. Maar er is nog meer bestuursnieuws: als competitieleider in het seizoen 1978/'79 treedt toe tot het bestuur: Lou Pietersen. Met José Jacob zal hij zorgdragen voor de training van onze nieuwe competitie spelers.

In het seizoen 1978/'79 neemt de sectie ook haar intrek in het Elshofcollege. In dit seizoen gaat ook ons eerste en enige team deelnemen aan de districtscompetitie. 'De Gelderlander' schrijft op 11 oktober '78 het volgende over de verrichtingen van de 2 dames en 2 heren: 'Het eerste team van De Hazenkamp slaagde er niet in tot winst te komen. Zowel tegen Elst 7 als thuis tegen Dukenburg 5 werd een 7-1 verlies geleden. Het viertal J. Winters, A. Coors, T. Reuvers en M. Willems speelt dit jaar voor het eerst competitie en ging dan ook voornamelijk aan onervarenheid ten onder...'

Maar enkele weken later gaat het beter, getuige het verslag in genoemde krant van 21 november: 'Hazenkamp 1 had weinig moeite met Stuban 8, dat in eigen

huis op een 7-1 nederlaag werd gezet. Alleen M. Willems wist in haar single tegen J. de Grave wel de tweede maar niet de beslissende derde game te winnen'.

Ook tien jaar geleden verzuchtte Paul Lecluse reeds: 'wees eerlijk en smokkel niet met uw naambordje, speel ook eens tegen anderen en niet altijd met uw eigen 'groepje'; ook anderen willen wel eens tegen of met u spelen!; wilt u niet allemaal om 20.00 uur op de baan komen! Wie bijvoorbeeld tegen tieners komt, hoeft niet te wachten en kan direct spelen!'

Op zaterdagavond 4 november '78 organiseren Gerard Bies en Ronnie van de Oever een bingo-avond in de kantine van Sporthal Hengstdal. Ze hebben kosten noch moeite gepaard. Het wordt dan ook een geweldig succes.

De Sint schrijft dat jaar:

' 't Gaat badminton naar den vleze;

met Ton en Lou heeft men dan ook niets te vrezen.

De interne problemen zijn nu voorbij,

maar een *Kampioenschap* maakt Sint pas blij!

In februari '79 kondigt Lou Pietersen vanwege een onwillige knie zijn terugtreden als speler aan. Hij blijft zich wel bezighouden met de trainingen en begeleiding van het competitieteam.

Enkele van zijn adviezen: 'Mensen, gewoon doorspelen, al valt het soms niet mee' en: 'Blijf normaal spelen, al mocht de tegenpartij zo te pakken zijn'.

Een maand later bedankt hij om privé-redenen als competitieleider. Paul Lecluse treedt aan het eind van dit tweede seizoen af als voorzitter.

In het seizoen 1979/'80 wordt Peter Peters de opvolger van Lou Pietersen en komen we met 3 seniorenteams en 1 juniorenteam (Rob Holtslag, Henk Schipper, Rob en Johan Jong) uit in de competitie van het district Centrum. In dit derde seizoen volgt Rob Notenboom, onze huidige trainer, toen nog woonachtig in Son, José Jacob op als trainer. Hij gaat ook de trainingen verzorgen voor de secties: gymnastiek en volleybal. Een nieuwe voorzitter/voorzitster meldt zich nog niet!

Onze competitie spelers worden er in het begin van het seizoen op geattendeerd om in een wit tenue op de baan te verschijnen, dus wit broekje/rokje en wit shirt (tot 20% kleur is door de Bond toegestaan!). De spelers worden geacht het clubembleem te dragen. Kom daar nu maar eens om!

Op zaterdag 15 september '79 vindt de eerste recreatieve uitwisseling met B.V.C. (Cuijk) plaats. Deze ontmoeting is dermate geslaagd te noemen, dat we de smaak van de uitwisselingen te pakken krijgen.

Op het eind van de maand wordt ook een autorally georganiseerd. Het aantal deelnemers is klein te noemen, maar het plezier is er daarom niet minder om.

In december '79 worden zelfs 2 externe trainers, te weten: Paul Willems en Jerry de Fretes aangetrokken om het spelpeil nog meer te verhogen. Theo

Jong begeleidt op enthousiaste wijze ons jongensteam bij alle thuis- en uitwedstrijden. Rob Notenboom verzorgt in de sportzaal van het Elshofcollege niet alleen de trainingen, maar deelt ook iedere avond nog eens limonade uit! Niet te geloven!

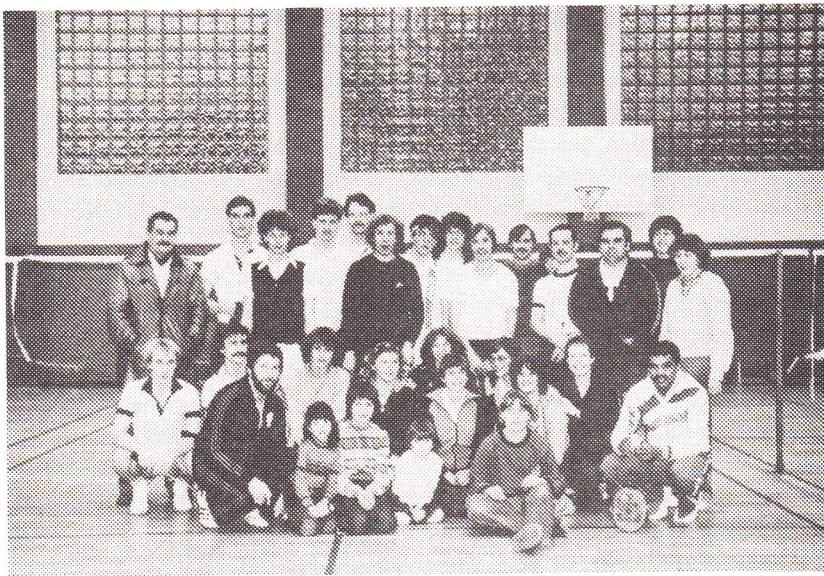
Op 1 februari '80 neemt de heer Wim Jacobs de exploitatie van de Hengstdalkantine over van de heer Hopmans. Tot op de dag van vandaag behoeven we daar geen spijt van te hebben!

Op de ledenvergadering van 3 maart wordt Hans Kersten met algemene stemmen gekozen als nieuwe penningmeester.

Op 20 april wordt het eerste clubtoernooi georganiseerd, dat wordt afgesloten met een koud buffet! Prijswinnaars zijn: Jan Winters (HE), Ceciel van Wel (DE), Trudy Reuvers en Jolanda van de Zanden (DD).

Het aantal enkelbandblessures neemt in dit seizoen zulke grote vormen aan, dat secretaris Ton van Houdt ijlings een bezoek aflegt aan het S.M.A. (Sport Medisch Adviescentrum).

In het seizoen 1980/'81 wordt, naast Sporthal Hengstdal (135 leden) en het Elshofcollege (65 leden), gebruik gemaakt van de Gofferthal op zondagmorgen voor het verspelen van de competitiewedstrijden en op dinsdagavond van de gymzaal van de S.S.G.N. aan de IJsbeerstraat voor competitietraining. Reken maar eens uit, hoeveel dat aan zaalhuur heeft gekost!

In maart '81 vindt onze eerste uitwisseling met een buitenlandse vereniging plaats, namelijk VfL Herzberg. Het is een daverend succes! In april vindt het tweede clubtoernooi plaats. Onze secretaris adviseert de deelnemers in een goede conditie op het toernooi te verschijnen, daar spelers en speelsters die vorig jaar vaak achtereenvolgens 'aan de bak' moesten, last kregen van krampverschijnselen.

Vanwege het grote aantal competitie spelers wordt in februari weer een externe trainer, te weten: John Labrijn uit Heteren aangetrokken als assistent-trainer.

Op het clubtoernooi in april verdelen de zusjes Carla en Sylvia Deneer, in die volgorde, de eerste en tweede plaats, in het DE. Rob Holtslag wint het HE, Lianne Noordermeer en Carla Versleijen het DD en Theo Jong en zijn zoon Jan het HD.

Hans Kersten treedt op de ledenvergadering van 20 mei af als penningmeester. We hebben in deze periode van ons bestaan geen gebrek aan leden. Wachtlijsten met wachttijden van een half jaar en zelfs een jaar zijn eerder regel dan uitzondering!

Op de ledenvergadering van 14 december volgt Marco Boogert Hans Kersten op als penningmeester en vindt de oprichting plaats van een activiteitencommissie. Deze bestaat uit: Kees van Riel, Hans Kersten, Marco Boogert, Michel Follong en Adri van de Water. De commissie stelt zich volgens de oprichters ten doel: 'het activeren, stimuleren en propaganderen van de badminton sport'. Activiteiten die ontwikkeld gaan worden zijn: een wekelijks lottospel, reeëntenuitwisselingen en een klaverjastoernooi.

In maart '82 kan het bestuur voor het eerst sinds 1977, de wederopstanding van de sectie badminton, een kampioensteam feliciteren. Het team bestaat uit de volgende speelsters en spelers: Agnes Nieuweweme, Rini Kellendonk, Fieke Tweehuisen, Rob Holtslag, Rob Notenboom en als invallers: Lianne Noordermeer, Karien van de Peet en John Frinsel.

Op 20 maart zal het beloofde eerste klaverjastoernooi plaatsvinden. De activiteitencommissie organiseert op zaterdag 12 juni nog een uitwisseling met het Zeeuwse Brouwershaven.

Op vrijdag 9 april brengen we ons tweede bezoek aan het Duitse Herzberg. Uit het verslag dat in mei in het clubblad verscheen, deze veelzeggende volzin: 'De zaterdagavond werd een echte feestavond met ludieke spelletjes en was internationaal bezet, daar buiten de Duitsers en wijzelf, ook een aantal volgedronken en vrolijke Denen ons met een bezoek kwamen vereren, wat resulteerde in een geslaagd geheel'.

De ledenvergadering van 14 april kiest Jeroen ter Huurne als nieuwe voorzitter. Het jaarlijkse clubtoernooi van 24 en 25 april brengt een eerste plaats voor Allan Huwaë (HE) en Karien van de Peet (DE).

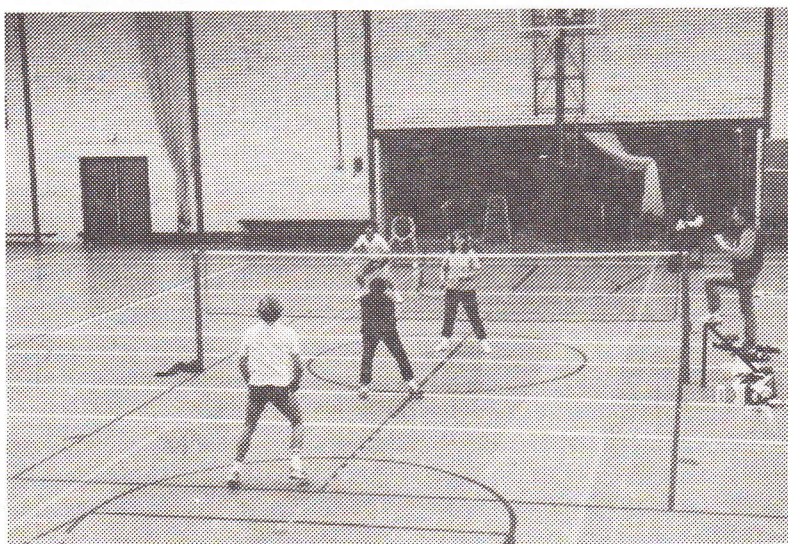
Op zaterdag 19 juni vindt een voor onze vereniging nieuw fenomeen plaats, namelijk een sterrenslag. We citeren Hans Kersten hierover:

'Iedere sectie, buiten volleybal, was deze dag vertegenwoordigd met een team van 10 personen. De punten konden behaald worden met de volgende spelen: hobbelfietsen, kruisboogschieten, automatische voetballer, trapkarretjes, een 7-persoons vliegende hollander, touwtrekken, looptapijten, rolskiplanken en vliegende tapijten. Het eerste badmintonteam bezette na afloop de vierde en het tweede team de achtste plaats'.

In het seizoen 1982/'83 wordt met maar liefst 8 teams deelgenomen aan de competitie. Vanwege het gebrek aan dames zijn daar 2 herenteams onder. Dat een wedstrijdverslag niet altijd saai hoeft te zijn, moge duidelijk zijn uit enkele citaten uit het relaas van Kees van Riel (rapporteur team 8): Titel: *'Flitsende start door de mannetjesputters van het herenteam'*.

Tjonge, jonge, wat zijn deze krachtpatsers sterk uit de startblokken gegaan... De tweede topper was tegen de 'brommerbrigade' uit Malden. Man, man, wat een technische staaltjes werden van onze kant getoond, trainer Rob stond met rode oortjes toe te kijken. 'Jumping' Max en 'Ielling' Keesie wonnen de laatste match en sleepten een 5-3 overwinning uit het vuur'.

Rob Notenboom doet op 19 oktober een misstap, wat hem een wit voetje oplevert. Hij scheurt zijn enkelband aan het begin van de competitietraining. Het zal wel 1983 zijn, alvorens hij weer actief op de baan aanwezig is.

Finale mixedparty clubtoernooi '83. Rob Holtslag met Elian Suttmuller 1e tegen Chung Llim met Floor Luiten 2e

Het badmintonjaar 1983 wordt op vrijdagavond 7 januari ingeluid met olieballen. Enkele tips: 'Gebruik ze niet als shuttle, dat geeft zo'n troep; pas op je fikken! Badminton gaat voor! De activiteitencommissie omschrijft de happening als: 'olieballenetengelukkignieuwjaarsfestijn'.

Marco Boogert ontzegt de leden die hun contributie niet voor 1 januari 1983 betaald hebben, de toegang tot de zaal ingevolge art. 8 lid 2 huishoudelijk reglement van de sectie, goedgekeurd op de ledenvergadering van 14 december 1981.

In februari wordt team 2 het tweede team dat promoveert. Het bestaat uit: Henk Schipper, Allan Huwaë, Fieke Tweehuijsen, Karien van de Peet en als invallers: Chung Lim en Jeanette Poels.

Keesie rapporteert: *'Herenteam 8 mept zich naar de 5e klasse. Viktorie!* Weliswaar geen eerste plaats zoals Henkie's 'zwaargewichten'team, maar door een zwaarbevochten 2e plaats werd de promotie toch veilig gesteld... Het volgend jaar gaat deze soepel lopende badmintonmachine uit elkaar, om in gemixte vorm nieuwe badmintonhorizonten te verkennen! Met enige weemoed vermeld ik dat dit dus ons laatste competitieverslag was. Getekend: Rapporteur team 8 (in ruste!) Kees van Riel'.

Op de ledenvergadering van 13 april stellen Jeroen ter Huurne en Marco Boogert hun functies respectievelijk als voorzitter en penningmeester ter beschikking. Een positief geluid is de oprichting van een jeugdafdeling. Bij de Sportstichting wordt derhalve een jeugduur op vrijdag aangevraagd. Als in augustus het badmintonseizoen 1983/'84 begint, kan zelfs met 2 jeugduren gestart worden. Henk Schipper gaat de jeugd begeleiden en Felix Hoefnagel wordt jeugdtrainer. Er treedt een nieuwe voorzitter aan in de persoon van Trudy Peters en Amedé Cobussen gaat de recreanten begeleiden.

Rapporteur Kees van Riel speelt inmiddels in team 2: 'De sfeer in het team is prima, hoewel Kees via 'aanslagen' op teamgenoten (bij Lea stuk van de tand gemept en Rob striemen in de hals bezorgd) middels, volgens *hun*, ondoordachte loeiharde smashes af en toe voor paniek zorgt (mijns inziens aard van het beestje)'.

Op vrijdagavond 20 april '84 wordt een voetbalwedstrijd gespeeld tussen voetbalvereniging Orion en onze club. De eindstand valt, zoals te verwachten is, uit in het voordeel van Orion: 8-1. De eer wordt met volledige medewerking van de Orion-keeper gered door Hans Kersten.

Op 2 juni vierden we het *30-jarig bestaan* van onze sectie met een reünie van oud-leden uit de vijftiger en zestiger jaren. De volgende dag wordt een puzzlerit verreden voor alle leden. Winnaar wordt de familie De Haas, bestaande uit Peter, Margo en hun 2 kinderen.

Op de ledenvergadering in oktober wordt Marco Boogert als penningmeester opgevolgd door Riet van der Giessen en Peter Peters als competitieleider door Michel Follong.

Een belangrijke datum in dat jaar is: 23 november. Op deze vrijdagavond kunnen eindelijk een nieuwe klok en een gewijzigd speelbord in gebruik worden genomen. Het idee van verspringende tijden werd een jaar eerder al gelanceerd. In De Hazenkamper van december staat te lezen: 'De gebruikelijke stormloop op het speelbord zal tot het verleden behoren en de spelers die vlak voor het bord stonden, zullen in het vervolg nog maar weinig last hebben van de priemende spijkertjes in borst, schouders en dergelijke. Een stuk rust zal in de sporthal terugkeren en bovendien zal door dit systeem het toezicht op het zogenaamde gesjoemel bij het bord met labels duidelijk vergemakkelijkt worden'.

De sponsorloop die in maart '85 wordt verlopen, met als inzet een video-recorder, brengt ruim tweeduizend gulden op. Hans Kersten slaagt erin het meeste sponsorgeld bij elkaar te lopen.

Het seizoen 1984/'85 is in sportief opzicht een zeer goed seizoen te noemen: 5 van de 8 teams promoveren.

Op 1 november '85 treedt Ton van Houdt na 7 jaar af als secretaris; Hans Kersten volgt hem op.

In maart '86 neemt Henk Schippers na 3 jaar afscheid als jeugdbegeleider. Er dient zich de eerste tijd geen opvolger aan.

In november vindt het eerste zogenaamde Gezelligheidstoernooi plaats. Het doel van dit toernooi is om eens met verschillende mensen te spelen en wellicht met verscheidene kennis te maken.

In het seizoen 1987/'88 nemen we met slechts 1 team deel aan de competitie. De badmintonsectie kan dan met recht een recreatieve club genoemd worden. Het zuiver prestatiegericht-bezig-zijn heeft ons overigens nooit zo gelegen...

Ton van Houdt

NVA

NIJMEEGSCH ASSURANTIEKANTOOR BV

st. annastraat 175, postbus 75, 6500 ab nijmegen
tel. 080-226646, telex 48107

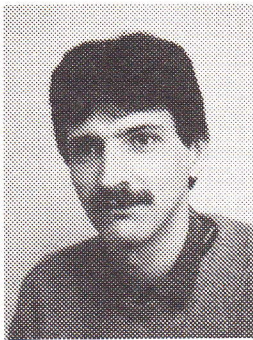
ZEKERHEID SEDERT 1924

NVA ASSURANTIE-ADVISEUR:

Objectieve adviezen over
alle verzekeringen, pensioenen,
hypotheken en financiering.

lid n.v.g.a./s.c.r. register a

Hazenkamps jongste is ook al weer tien: tien jaar korfbal bij de Hazenkamp

Op maandag 13 maart 1978 vindt ten huize van de heer D.J. Korstanje de 'eerste officiële vergadering tot oprichting van een Sectie Korfbal binnen de sportvereniging De Hazenkamp' plaats. Het is de eerste vergadering van een illustere driemanschap, bestaande uit Dick Korstanje, Jan Schöls en Frans van der Heijden. Deze heren zouden nog lange tijd het gezicht van de nieuwe loot aan de Hazenkampstam bepalen.

Het idee, een korfbalsectie op te richten, ontstond tijdens de viering van het 50-jarig bestaan van wat wij korfballers de 'grote Hazenkamp' noemen. Dick Korstanje, reeds gedurende vele jaren een gewaardeerd Hazenkamp lid, herinnerde zich, dat er in vooroorlogse tijden bij De Hazenkamp al sprake was geweest van korfbalactiviteiten. Wat was er dus logischer, dan deze activiteiten weer nieuw leven in te blazen en te komen tot een korfbalsectie onder de paraplu van moedertje Hazenkamp? Aldus werd besloten en de nieuwe korfbalsectie was een feit, met als officiële oprichtingsdatum 1 mei 1978.

Het eerste bestuur, dat nog het predikaat 'voorlopig' meekreeg, bestond uit Jan Schöls als voorzitter, Frans van der Heijden als secretaris en Dick Korstanje als algemeen coördinator.

Er moest in die beginjaren natuurlijk van alles geregeld en besloten worden, zoals de keuze van het tenue (uiteeraard de oranje-groene Hazenkampkleuren), accommodatie, aanschaf materiaal, officiële aanmelding bij het KNKV etc. etc. Ook was er druk overleg met het hoofdbestuur en met de drie andere Nijmeegse korfbalverenigingen. Een en ander werd in een goede sfeer geregeld en de eerste leden begonnen zoetjesaan de sectie te bevolken. Er werd getraind op de velden van sportpark De Winkelsteegh onder de bezielende leiding van Jan en Thea de Bock, die hun sporen reeds elders in korfbal land dik verdiend hadden. Voorwaar geen eenvoudige opgave, om van dat 'zootje ongeregeld' een hecht geheel te maken. Sommige nieuwe leden kwamen van andere verenigingen en brachten wat korfbalervaring mee, andere wisten echter niet meer, dan dat een bal rond behoort te zijn...

In het voorjaar van 1978 werd er dan ook druk getraind, er werden onderling en tegen andere Nijmeegse verenigingen oefenwedstrijdjes gespeeld en toen begon voor de nieuwe sectie de officiële competitie van het KNKV. Op 2 september 1978 werd gespeeld tegen DVO uit Bennekom. De heer Huisman wierp de eerste bal, de uitslag van de wedstrijd was 2-2. Aan Beppie Bos kwam de eer toe, het allereerste competitiedoelpunt voor De Hazenkamp te mogen scoren.

Intussen was het aantal leden nogal explosief gegroeid, zodat men voor de zaalcompetitie 1978/'79 kon inschrijven met 2 seniorenploegen, 1 junioren- en 1 aspirantenploeg. Al deze leden bleven van het wel en wee van de sectie op de hoogte via het wekelijkse krantje, waarvan de redactie door Marion van Duren gevoerd werd. Dit krantje, ijverig door Frans van der Heijden op zolder bij elkaar gestencild en geniet, ging het eerste jaar nog naamloos door het leven. Bij het éénjarig bestaan werd echter, naast een nieuw uiterlijk, ook de naam van het periodiek ten doop gehouden: 't Hazenpeper' was die naam, welke Hans Nijman had bedacht en die tot op de dag van vandaag de voorpagina siert. Dat we toen al allemaal echte 'Hazens' waren, blijkt wel uit de suggesties voor een naam, die het net niet haalden: Hazenpraat, Hazenkorf, Hazen Gekrakeel, Paalhaas, Hazenkrant etc.

Bij dat éénjarig bestaan in 1979 kon ook het honderdste lid worden genoteerd. Door de grote toeloop was men bij het bestuur de tel enigszins kwijt, zodat Joop Lintjer en Bep Bos sr. moesten loten om de eer, de honderdste te zijn. Het feestje naar aanleiding van het éénjarig bestaan werd gevierd in het knusse houten clubhuis van de honkballers op de Winkelsteegh, waar 's winters de kachel zo lekker kon snorren. Gedurende de eerste jaren van ons bestaan waren wij, korfballers, te gast bij de honkballers, zowel in hun clubhuis als in hun kleedkamers.

Een symbiose van twee Hazenkampsecties, die soms niet geheel rimpelloos verliep, maar die voor de korfballers van enorm belang was om de eerste tijd van hun bestaan door te komen.

Na trainingen en wedstrijden kon men in het clubhuis terecht, men kon er feesten en vergaderen. (Denk maar eens aan de roemruchte 'filosofie-avonden', waarbij de leden volkomen democratisch mochten meedenken over de verdere uitbouw van de sectie. Het eeuwige twistpunt was daar altijd de wat kunstmatige controverse tussen de voorstanders van recreatiekorfbal en prestatiekorfbal, een richtingensrijd, die pas in het seizoen '87-'88 definitief in het voordeel van de laatste variant lijkt te zijn beslist.)

Clubhuisaccommodatie was er dus, en die was beter dan de accommodatie, die we in de begintijd hadden om onze zaalwedstrijden te spelen. Wie van de mensen van het eerste uur herinnert zich niet de wedstrijden, die gespeeld werden in de 'sporthal' op het sportpark Grootstal: koud, koud, koud!

Getraind werd er in de sporthal Neerbosch en later in de zaal van het Elshof College.

Na een paar jaar spelen op sportpark De Winkelsteegh werd, naast het voordeel van een gastvrij onderdak bij de honkbalsectie, echter ook een nadeel zichtbaar. Door gebrek aan 'achterland' droogde de stroom nieuwe leden enigszins op, vooral in de jeugdsector. Mensen uit Hatert en Dukenburg 'behoorden' op grond van gemaakte afspraken eigenlijk toe aan de respectievelijke zusterverenigingen SOS en Keizer Karel. Nieuwe leden, vooral bij de jeugd, waren eigenlijk alleen nog te vinden in de nieuwe wijk Lindenholt. Een wijk met een jonge bevolking, waar steeds meer mensen kwamen wonen. Lindenholt zou dus onze nieuwe stek moeten worden, maar de plannen voor een sportpark aldaar waren nog slechts in het stadium van de tekentafel. Na veel wikken en wegen — we wisten immers wel, wat we achterlieten, maar niet, waar we terecht kwamen — werd besloten, toch maar vast naar Lindenholt te verhuizen.

Voorlopig konden we terecht op de velden van het Kinderdorp Neerbosch. Daarmee was een nieuwe periode van pionieren aangebroken. Zonder clubhuis, met zeer beperkte omkleedmogelijkheden, het materiaal opgeborgen in de keldergewelven van het kerkje, hielden we hier toch een paar jaar het hoofd boven water.

Toen was de gemeente Nijmegen eindelijk zover, dat in Lindenholt zelf, in de wijk Meeuwse Acker, sportvelden en kleedaccommodatie werden aangelegd. Eindelijk een eigen veld! Wederom verhuizen dus. Na ca. een half jaar op ons nieuwe veld kregen we zelfs een compleet eigen clubhuis, voor het eerst in onze geschiedenis. Over dat clubhuis kunt U elders in dit boekje meer vernemen.

Tien jaar korfbal bij De Hazenkamp, de vooroorlogse tijd even niet meegeteld. Van De Winkelsteegh via het Kinderdorp naar de Meeuwse Acker. Van het clubhuis van de honkballers via kamperen op het Kinderdorp naar een eigen 'Hazennest'.

Van 3 leden via 150 leden naar ca. 110 leden nu, een ledental dat groeiende is en ons in grootte tot de tweede vereniging van Nijmegen maakt.

Het zal U, beste lezer, duidelijk zijn, dat het ondoenlijk is om een chronologisch overzicht van de afgelopen tien korfbaljaren te geven. Daartoe zou een apart boekje noodzakelijk zijn. Bij ondergetekende, zelf bijna 9 jaar lid van de sectie, komen in willekeurige volgorde nog de volgende zaken in herinnering: de 'idee-feesten', waarbij we met z'n allen uit eten gingen, om het 'idee' van de oprichting van de sectie te gedenken; met een groep senioren naar Geleen om Pink-pop te bezoeken, waarbij gekampeerd werd in de tuin bij John Goessens in Sweijkuizen; het bezoek aan diverse finales van de strijd om het

BURGHOUTS NIJMEGEN B.V.

Schilderen - Isoleren - Renoveren

Telefoon 080-778545
Winselingseweg 39 - 6541 AH Nijmegen

GEBR. ZEGERS

Groenten- en fruitbedrijf Nijmegen

De vitamineleverancier

*van de Hazenkamp feliciteert deze vereniging
met haar 60-jarig bestaan en wenst alle leden een
succesvolle en sportieve toekomst.*

Oude Dukenburgseweg 28
Nijmegen - Tel. 080-445555

Bijsterhuisenstraat 15
Nijmegen - Tel. 08895-71832

Nederlands zaalkorfbalkampioenschap, her en der in het land; de uitstapjes van de recreanten naar Limburg; de organisatie van diverse Nijmeegse schoolkorfbalkampioenschappen; het huwelijk van Ger en Ingrid van de Velde; de 'klap' van Frans Willeme en de daarmee verbonden strafzaak bij de bond; met de senioren samen naar de sauna; de opening van het clubhuis aan de Meeuwse Acker; de degradatie van het eerste veldteam naar de 3e klasse (een vergissing, dit jaar wordt men onbedreigd kampioen en keert terug naar de 2e klasse!); stencillen bij Frans van der Heijden, Jo Meeuwsen, Wim de Jager, in de 'ondergrond', bij Lea van Kessel in huis, in het clubhuis; drie leden lopen de Vierdaagse mee en uit; de jaarlijkse play-backshow, waar weken van psychologische oorlogvoering aan vooraf gaan.

Ik zou zo nog wel een tijdje door kunnen gaan. Naast al het lief was er helaas soms ook leed. Onze penningmeesteresse van het eerste uur, Jet Slot, overleed na een langdurig ziekbed. Zij was het, die in de begintijd de soms moeilijke financiële eindjes aan elkaar wist te knopen. Het overlijden van Dick Korstanje was voor vele sectieleden van het eerste uur een onverwachte schok. Hoewel hij zich uit het korfbalgebeuren had teruggetrokken, kenden velen binnen de sectie Dick als mede-oprichter van de sectie, als voorzitter van de jeugdcommissie en later als oprichter van de zo succesvolle recreantengroep. Zonder zijn optimisme en vasthoudendheid zou de sectie niet zijn geworden, wat ze nu is.

Tot slot nog wat namen van mensen, die in het bestuur en in de commissies geheel belangeloos een vaak groot deel van hun vrije tijd geïnvesteerd hebben. Hoewel, ik kan daar maar beter niet aan beginnen, want geen enkele sectie binnen De Hazenkamp is zo zeer aan wisselingen in bestuur en commissies onderhevig geweest als de korfbalsectie. Ik zou dus gegarandeerd onbedoeld bepaalde mensen vergeten. Als U dit leest heeft de sectie haar tweede lustrum inmiddels al gevierd. Veel van de mensen, wier namen ik maar niet noem, zullen elkaar op de reünie hebben teruggezien en samen nog eens wat herinneringen hebben opgehaald.

Kleine kinderen worden groot. Dat geldt ook voor de jongste telg uit het Hazenkamp-geslacht. Vergeleken met de 60-jarige 'grote Hazenkamp' is de korfbalsectie natuurlijk nog een jong broekie. Maar het is wel een jonkie, waar muziek in zit en ik ben er zeker van, dat over 15 jaar opnieuw een dubbelfeest gevierd kan worden voor een 75-jarige omni-vereniging en een 25-jarige korfbalsectie!

Paul Merten

Toen kampioen, nu (bijna) senior

Hazenpeper: méér dan een gerecht

Behalve het maandelijks exemplaar van de Hazenkamper valt er bij elk lid van de korfbalsectie wekelijks nog een ander Hazenkamp-periodiek door de brievenbus. Het gaat daarbij om De (Het?) Hazenpeper, het wekelijks orgaan van de sectie korfbal.

In de korfbalwereld is het een goed gebruik, dat verenigingen er een weekblaadje op nahouden, met nieuws over nog te spelen of reeds gespeelde wedstrijden, mededelingen van allerlei aard, een

woordje van het bestuur en verder wat mopjes, raadseltjes etc. voor de jeugdleden. In korfballand is gebleken, dat een dergelijk blaadje weliswaar een stevige portie werk van redactie, stencilaars, verspreiders etc. vraagt, maar dat het bij uitstek een enorme ledenbinding voor de vereniging betekent. Iedereen wordt op tijd en op een juiste wijze geïnformeerd over diverse zaken, je bent niet meer afhankelijk van nieuws uit de tweede of derde hand en het is bovendien gewoon 'gezellig'. En 'gezelligheid' (door sommigen soms wat kwaadwillend geïnterpreteerd als 'kneuterigheid') staat nu eenmaal bij alle korfballers hoog in het vaandel.

Vanaf het allereerste begin van het bestaan van de korfbalsectie is er dan ook sprake geweest van dit onvolprezen clubblad, al betekende dat tegelijkertijd wel, en de eerlijkheid gebiedt dat te zeggen, dat er bij de korfballers altijd slechts een minimale belangstelling voor de Hazenkamper te bespeuren viel: zij hadden immers hun nieuws altijd al uit eigen bron!

Wij spraken met een van de huidige redactieleden van het Hazenpeper, Lea van Kessel, 26 jaar en sinds 1983 enthousiast lid van de korfbalsectie. Een aantal jaren geleden begon zij haar redactionele werkzaamheden, op het moment, dat het krantje thuis op de Heeskesacker bij Jo Meeuwsen gedraaid werd. Vóór die tijd was de krant al jarenlang het troetelkindje geweest van Frans van der Heijden.

PM: Lea, heb je om te beginnen enig idee, hoe dit krantje aan zijn naam gekomen is?

Lea: Ik heb begrepen, dat het eigenlijk een woordspeling is. Er zit het engelse woord 'paper' in, wat zoveel als 'blaadje' betekent. Verder is er dan natuurlijk het gerecht hazenpeper, een soort ragout waar van alles inzit. 'Hazen' slaat

natuurlijk op Hazenkamp, en 'paper' is dus een blaadje, en gecombineerd vormen die twee dan weer een overheerlijk gerecht, hazenpeper, kortom, het zit best wel ingewikkeld in elkaar. Daarom is er ook nog steeds een 'strijd' gaande over de vraag, of het nu *het* of *de* Hazenpeper is.

PM: Hoe was jouw begintijd bij het krantje?

Lea: Toen ik ermee begon, ik was net afgestudeerd als diëtiste en had nog geen baan en dus genoeg vrije tijd, werd de krant nog gestencild bij Jo Meeuwsen thuis op Lindenholt. Cathy Sjerps, mijn mede-redactrice, en ik woonden in de stad. Wij moesten dus steeds onze copy tikken en dan op de fiets helemaal naar Lindenholt om de zaak daar af te draaien. Al spoedig werd ons dat te lastig en het stencilgebeuren verhuisde richting stad. De stencilmachines hebben op heel wat verschillende locaties bij heel wat verschillende mensen gestaan, maar uiteindelijk is de hele santenkraam dan bij mij terecht gekomen.

PM: Uit hoeveel personen bestaat momenteel de redactie?

Lea: Op het moment zijn we met z'n drieën, Kate Kramer, John Pol en ik. Er zijn in het verleden nogal wat wisselingen geweest binnen het redactionele team. Wim de Jager heeft bijvoorbeeld jaren deel van de vaste staf uitgemaakt, maar hij heeft nu werk gevonden, John Goessens heeft ook nog een tijd als redacteur gewerkt, vooral in de tijd van de Ondergrond (dat is de ruimte bij het oude instituut voor sociale geografie, waar ook nog ca. een half jaar gestencild is, *PM*). Verder beschikken we over een stel vaste mensen, die we kunnen vragen om eens wat te tikken en zo.

PM: Waaruit bestaat nu jullie belangrijkste werk?

Lea: Nou ja, het belangrijkste, er zijn gewoon een aantal dingen, die moeten gebeuren. Die krant komt elke week uit en er zijn een paar vaste mensen, die voor elke week copy inleveren, bijvoorbeeld de mededelingen over de wedstrijden, die gewoon elke week geplaatst moeten worden, allerlei mededelingen van algemene aard, steevast een woordje van het bestuur, voor de jeugd is er altijd een puzzel of iets dergelijks. Dat moet dus eerst allemaal getikt en daarna gestencild worden.

Omdat er vanaf een gegeven moment eigenlijk steeds mensen zonder baan bij de redactie zaten, kunnen we de laatste jaren overdag werken. Het is stilaan zo gegroeid, dat we op maandag aan de krant werken en dan ook alles af proberen te hebben, dus tikwerk, stencillen en de distributie over onze verschillende bezorgers.

PM: Hoe wordt dat krantje trouwens bezorgd?

Lea: We hebben wat bezorgers, uiteraard lid van de club, die in verschillende wijken van Nijmegen zitten. Zij brengen de krantjes naar de leden in 'hun' wijk. Het gaat haast net als bij een echte krant, de exemplaren worden eerst afgeteld bij de bezorgers gebracht, die ze dan weer verder verdelen. Zo rond de woensdag van elke week moet dan het Hazenpeper bij de leden in de bus kunnen liggen.

PM: Behalve geschreven tekst staat er ook nogal wat tekenwerk in het krantje. Zijn jullie daar ook verantwoordelijk voor?

Lea: Dat is het werk van John Pol, die de 'kopjes' maakt en tussendoor wat tekenwerk levert. Af en toe zijn wij, Kate Kramer en ik, ook nog wel eens in staat om een tekeningetje te maken. John moet immers ook al stencillen en hij kan niet alles tegelijk!

PM: Dat stencillen is wel een verhaal apart, geloof ik. Hoeveel stencilmachines hebben jullie bijvoorbeeld al niet versleten?

Lea: Op het moment hebben we een hele kelder vol. Drie Rex Rotary 470, een Rex Rotary 1000 en dan hebben we ook nog een handstencilmachine. Verder staat er dan nog een inbrandapparaat. Het begon allemaal met een stencil-machine, die we voor het symbolische bedrag van één gulden konden kopen. Dat was nog in de tijd, dat Frans van der Heijden zich met de krant bezig hield. Die eerste machine heeft het heel lang gedaan. Het bezit werd uitgebreid met 'krijgertjes' van leden en we hebben ook een machine gekregen van de badmintonsectie, omdat zij er niets mee konden doen en wij zo'n ding best konden gebruiken.

Natuurlijk gebruiken we die apparatuur niet allemaal tegelijk. De machines waren immers niet nieuw. Nog niet zo lang geleden heeft Wim de Jager met steun van Frans van der Heijden weer eens van drie verschillende apparaten één goeie gemaakt. Het resultaat is prima, over de kwaliteit van ons stencilwerk is voorlopig geen klagen meer!

PM: En de schrijfmachines?

Lea: Die zijn allemaal eigendom van de vereniging. Onlangs kregen we van de 'grote' Hazenkamp (een ander woord voor Hoofdbestuur, PM) nog een nieuwe, waar we erg blij mee zijn. Op zich hebben die machines best een hoop te lijden.

SCHILDERSBEDRIJF

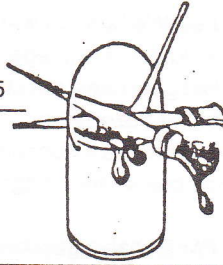
DUKENBURG B.V.

VERF - GLAS - BEHANG Einsteinstraat 155

WIJZENOL - HISTOR-dealer

Meer dan 80 soorten glas, spiegels - 6 kleuren

R en D BEHANG

*Uw speciaalzaak voor lingerie - foundations - badmode, tafelmode
badmode- en huishoudtextiel is altijd nog*

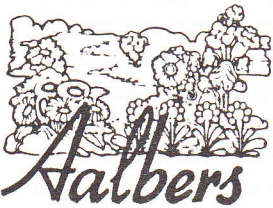
Förster

Förster b.v.

Molenstraat 124, Nijmegen - Weverstraat 4, Arnhem

B.V. BLOEMISTERIJ

Héél wat mans in elke plant!

Aalbers

Ronduit beter in boeiende boeketten!

Hatertseweg 275, Nijmegen. Tel. 080-550275

Een bezoekje loont altijd de moeite

PROFOOT shoes for all sports
BROERSTRAAT 1
6511 KK NIJMEGEN
Tel. 080 - 23 76 84

Door veelvuldig gebruik van correctielak gaan bijvoorbeeld alle open letters zoetjesaan dichtzitten. Een kwestie van goed onderhoud, maar dat schiet er soms wel eens bij in.

PM: Hoe vaak per jaar komt de Hazenpeper uit en in welke oplage?

Lea: Ongeveer 42 keer per jaar. Daarbij zitten dan enkele 'speciale' uitgaven. Zoals aan het begin van het seizoen. Alles is dan nog maar net begonnen, het is nog vrij rustig en er is nog weinig te melden. Wij komen dan uit met 'een kleintje Hazenpeper', waarin dan enkele noodzakelijke mededelingen staan, zoals wanneer de trainingen weer beginnen etc. Meestal beslaat dit niet veel meer dan slechts één velletje, vandaar ook de naam. Verder hebben we met Kerst altijd onze speciale Kersteditie. Deze is dikker dan normaal, er staan Kerstverhalen in, puzzels, recepten en zo. Ook het uiterlijk van deze editie willen we dan iets mooier maken dan gewoonlijk.

De wekelijkse oplage van onze krant bedraagt 110 exemplaren. Deze gaan naar onze eigen sectieleden, naar de drie andere Nijmeegse verenigingen (maar 1 exemplaar per vereniging hoor!), naar het korfbalverbond en natuurlijk ook naar donateurs en adverteerders. De meeste krantjes worden door onze bezorgers in de brievenbus gedeponerd, een enkele keer gebeurt dat door de echte PTT. Dat zijn dan de krantjes, die naar adressen buiten Nijmegen gaan. We hebben leden in Utrecht, Oegstgeest, Haps, Cuijk en zij krijgen hun nieuws over de korbalsectie dus per post.

PM: Kan het Hazenpeper zichzelf financieel bedruipen?

Lea: Dat zou ik niet precies weten, er zijn andere mensen, die dat 'kostenplaatje' beter in hun hoofd hebben. We hebben natuurlijk inkomsten uit onze advertenties, maar of dat dekkend is met de kosten die we moeten maken? De aanschaf van nieuwe apparatuur zal bijvoorbeeld wel een probleem blijven. Verder papier, portokosten, stencils, inkt. Misschien spelen we ongeveer quitte, maar nogmaals, ik heb daar niet zo'n goed inzicht in.

PM: Als sectie viert de korfbalploeg van De Hazenkamp dit jaar haar tienjarig bestaan. Zijn daar van jullie kant nog activiteiten voor geprogrammeerd?

Lea: Er komt natuurlijk een jubileumkrantje. We hebben daar al genoeg ideeën voor, maar ik wil er niet te veel over verklappen. (Overigens, beste lezer, het jubileum van de korfballers is, wanneer U dit leest, reeds lang gevierd! *PM*)

PM: Zijn er veel leden, die in de krant schrijven, bijvoorbeeld door middel van ingezonden stukjes, verslagen etcetera?

Lea: Meestal schrijven mensen vanuit een bepaalde taak, die ze binnen de sectie vervullen, bijvoorbeeld als lid van de technische commissie, de jeugdcommissie en zo. Dit is een vast groepje mensen, die steeds namens 'hun' commissie met copy voor de Hazenpeper komen. Overigens hebben we tegenwoordig ook over wedstrijdverslagen niet te klagen!

PM: Vinden jullie als redactie dat je iets zou moeten kunnen weigeren, bijvoorbeeld op inhoudelijke gronden? Of wordt gewoon alles geplaatst?

Lea: We vinden dat best wel moeilijk. In ieder geval vinden we, dat je nooit iets anoniem moet plaatsen. Wanneer iemand kritiek heeft, dan mag hij dat van ons best schrijven, maar hij moet daar dan ook wel op aangesproken kunnen worden, met andere woorden, de naam van de schrijver moet openbaar zijn. Anderzijds is het natuurlijk zo, dat het krantje niet alleen binnen, maar ook buiten de sectie gelezen wordt en dat we moeten oppassen, dat niet de hele vuile was van de sectie, als die vuile was er tenminste al is, wordt buitengehangen. Maar we vinden niet, dat je dan een heel stuk maar gewoon moet weglaten. Ook zijn we het er niet altijd mee eens, dat wij als redactie dan op bepaalde artikelen aangesproken worden. Het is immers volgens ons toch in eerste instantie de verantwoordelijkheid van degene, die door middel van dat stukje zijn of haar nek uitsteekt.

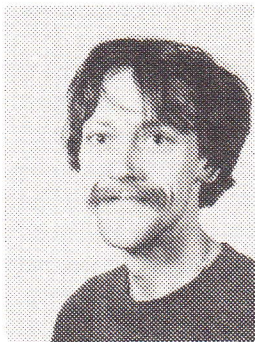
We gaan dus ook niet zitten veranderen in de inhoud van andermans stukjes. Wel valt er soms een heleboel te veranderen aan de taal en de spelling van de stukjes, die binnenkomen. Vaak word je als redactie aangesproken op de spelling en de schrijfstijl van de stukjes. We proberen dan ook zo goed mogelijk volgens het Nederlands te werken, maar anderzijds zo weinig mogelijk in te grijpen in de oorspronkelijke tekst.

PM: Volgens mij hebben we nu een redelijk algemeen beeld van de/het Hazenpeper en jouw werk voor dat periodiek gekregen. Zijn we nog iets vergeten of wil je nog iets kwijt?

Lea: Eigenlijk niet, ik zou niet weten, wat.

PM: Dan erg bedankt voor dit interview.

'Meestal hadden de flessen thuis al koud gestaan'

In de beginjaren van haar bestaan heeft de korfbalsectie altijd in een aardige symbiose samengeleefd met de honkbalsectie. Beide secties gebruikten velden op de 'Winkelsteegh' en de korfballers hebben in hun begintijd gewoon een tijdlang bij de honkballers ingewoond. Niet alleen honkbal-kleedkamers waren ineens bij de dames en heren van die nieuwe loot aan de Hazenkampstam in gebruik, ook werd in gezamenlijk overleg bepaald, dat de korfballers gebruik konden maken van het clubhuis voor wedstrijddagen, trainingen en vergaderingen.

Maar uiteindelijk wil je als sectie toch op eigen benen staan, en de korfbalsectie verhuisde richting Lindenholt. Aanvankelijk kwam men terecht op de velden van het Kinderdorp Neerbosch, na een paar jaar volgde de verhuizing naar de nieuwe velden aan de Meeuwse Acker. Met het vertrek van de 'Winkelsteegh' raakten de korfballers echter ook hun clubhuisaccommodatie kwijt. 'Hun' moet natuurlijk tussen aanhalingstekens staan, het bleef het clubhuis van de sectie

honkbal (hoewel...). Hoe dan ook, er moest naar vervangende ruimte worden uitgekeken. Na eerst enkele jaren pionieren op het Kinderdorp volgde een gelukkig korte periode van evenzeer pionieren op het nieuwe veld in Lindenholt. Uiteindelijk slaagde men er echter in, een eigen clubhuis te realiseren.

Wij spraken met Fred Wessel en met Wil van de Logt, twee heren, die tijdens de overgangperiode op het Kinderdorp het 'kantinegebeuren' draaiende hielden en nadien een belangrijke rol speelden bij het tot stand komen van het clubhuis. Ook vandaag de dag hebben ze bij het reilen en zeilen van dat clubhuis nog een belangrijke vinger in de pap: ze maken deel uit van de zogenaamde clubhuiscommissie.

PM: Toen de sectie korfbal eenmaal verhuisd was naar de terreinen van het Kinderdorp Neerbosch had men eerst een 'rijdende kantine', bestaande uit wat kratjes en doosjes in de gelukkig ruim bemeten kofferbak van de auto van Jan Schöls. Even was er toen niets, maar toen kreeg zelfs op het Kinderdorp, waar eigenlijk maar heel weinig mogelijk was, een soort van eigen 'kantine' gestalte.

Fred: Ik heb het plan opgevat, om toch maar weer met zo'n mobiele kantine te starten. We hadden als kleedaccommodatie voor de trainingen de kleedlokalen in het inmiddels gesloopte Mr. Bloemendalschooltje tot onze beschikking. In plaats van vanuit de kofferbak van een auto moest toch ook in dit schooltje het een of ander mogelijk zijn. We namen een klein hoekje in het halletje van dit schooltje, zetten een paar klaptafeltjes neer om ons snoepgoed voor de jeugd op uit te stallen, een paar kratten limonade en bier en dat was het dan. Alles opzetten en dan maar afwachten, wat er kwam. Het was natuurlijk niet mogelijk, om van alles grote voorraden aan te leggen, maar de meest gevraagde artikelen hadden we toch wel in huis.

PM: Nou hadden jullie daar geen koelkast. Hoe losten jullie het op, om de drank toch koud te kunnen serveren?

Fred: Meestal hadden de flessen thuis al koud gestaan. Was een en ander echter toch wat lauw geworden, dan zetten we de flessen in een van de waterbakken, waar normaal de leerlingen van het schooltje na het gymen hun voeten in moesten wassen. Nadat de kraan geopend was zorgde het koud stromende water dan voor de koeling.

PM: En dan maar elke keer alles heen en weer slepen?

Fred: Ja, in het schoolgebouwtje kon niets blijven staan, dus telkens als de wedstrijd of de training was afgelopen moest de hele handel weer worden ingepakt en met de auto naar mijn huis worden gebracht, alwaar de meeste handel lag opgeslagen.

PM: Hoe lang heeft de hele situatie zo geduurd?

Fred: Eens even kijken, toch gauw anderhalf tot twee jaar denk ik zo. Het viel niet altijd mee met al dat gesjouw, maar aan de andere kant hebben we er toch ook heel wat afgelachen. Tussendoor kregen we toen trouwens nog dat gedoe met dat houten noodschooltje. Na veel vijfen en zessen hadden onze spionnen bij de gemeente Nijmegen voor ons een prima clubaccommodatie op het oog: een houten noodgebouwtje van twee schoollokaaltjes plus halletje en toiletten. Probleempje: het zaakje stond nog ergens overeind op de Aldenhof. Of wij dat dan maar even voorzichtig wilden slopen, dan was het voor ons. Nou, dat hebben we wel geweten. Midden in de vakantietijd wat mensen bij elkaar getrommeld en aan de gang. Uiteindelijk alles gesloopt en in Lindenholt opgeslagen, want we kregen geen toestemming, om de zaak op het Kinderdorp weer op te bouwen. Wat er toen na verloop van tijd nog niet aan hout gestolen was hebben we toen nog voor een paar honderd gulden kunnen verkopen. Wat een fiasco!

PM: Uiteindelijk kreeg de korfbalsectie definitieve velden toegewezen door de gemeente aan de Meeuwse Acker, naast v.v. Lindenholt. Verhuizen dus wederom, nu van het Kinderdorp naar de wijk Meeuwse Acker. Er was echter ook hier nog geen clubhuis. Hoe nu verder?

Fred: We gingen door met onze mobiele kantine, alleen nu wel wat luxer. We konden terecht in de scheidsrechterskleedkamer bij onze nieuwe velden. De klaptafeltjes kwamen weer voor de dag, terwijl de oude grote ballenkist als een soort van toonbank werd gebruikt. Bovendien konden we in die kist bepaalde zaken bewaren. Ook met onze voorraden hoefde nu niet meer zo ver gesjouwd te worden, we konden alles in het materialenhok bewaren. Alleen was er nauwelijks ruimte voor de klanten. Soms moest je van ellende met je pilsje in een van de kleedkamers gaan zitten, omdat er in de scheidsrechtersruimte geen plaats meer was.

Uiteindelijk heeft het allemaal een half jaartje geduurd, toen kwam ons clubhuis.

natuurlijk
spaar ik
bij de bank met de

waar anders !

gelders - utrechtse
spaarbank

nijmegen, beuningen, groesbeek en wychen

*de
Heksendans*

Oude Kleefsebaan 425

Berg en Dal

Reserveringen 08895- 41610

Ook voor uw bruiloften,
partijen en vergaderingen.
zakenlunch, en koud buffet.

NIJMEGEN

DE HAZENKAMP

1928 JAAR 1988
GYMNASTIEK - TURNEN
HONKBAL - SOFTBAL
BADMINTON
KORFBAL

PM: Ja, daar wil ik nu ook een beetje naar toe. Via allerlei prima contacten bij diverse gemeentelijke instanties werd al lange tijd uitgekeken naar een gebouwtje, dat voor de korfbalsectie als clubhuis dienst zou kunnen doen. En toen was daar opeens dat verlossende bericht.

Wit: Ja. Simon Kersten en Otto Bor hadden elkaar een paar balletjes toegespeeld en ineens was daar een clubhuis. Toestemming van de gemeente, om het ding neer te zetten, was snel geregeld. We zouden een houten gebouwtje krijgen, dat nog ergens aan de Agnetenweg zou staan. Dat ging uiteindelijk weer net niet door, omdat de afmetingen van het ding te groot waren, om hem op de goede plaats neer te zetten. Vlak daarna kwam echter het verlossende bericht, dat langs de Waalkade een perfecte keet op ons stond te wachten. Snel handelen was geboden. Ik ging ter plaatse even kijken en was enorm enthousiast. Allemachtig, wat een mooi clubhuis zou dat zijn! Ik heel opgetogen naar huis, blijkt dat ik naar het verkeerde gebouwtje heb staan kijken, namelijk het tijdelijk onderkomen van de VVV! Maar goed, ook de keet, die wél voor ons bestemd was, zag er nog prima uit. Snel beslissen en de koop werd voor een zacht prijsje gesloten.

Onze toekomstige burens, bewoners van koopwoningen aan de Meeuwse Acker, schrokken zich eerst te pletter, toen de voorbereidingen voor de bouw van het clubhuis van start gingen. In gezamenlijk overleg werd de definitieve plek nog een metertje of wat opgeschoven en sindsdien hebben we met die mensen eigenlijk alleen maar prettige ervaringen gehad.

Zand voor de fundamenteën was gestort, de boel moest uitgezet worden. Amateurs als we zijn, had niemand daar verstand van, maar de omnivereniging deed weer eens wonderen: François van Hal was bereid, om namens de honkbalsectie ook enig werk in een clubhuis voor de korfballers te steken, en verrichte persoonlijk het uitzetwerk. Mensen die vanaf het eerste uur bij de bouw van het geheel betrokken waren, waren verder Frans van der Heijden, Ferry Derksen, Wil Hurkens, Wim van Grimbergen, Henny Hofkens en ondergetekende. Nadat door dit team de funderingen waren gelegd, werd het clubhuis door de vorige eigenaar, een wegenbouwfirma, van de Waalkade naar Lindenholt overgebracht en geplaatst. De vakantietijd naderde, en een paar mensen hebben toen het grootste deel van hun vakantie opgeofferd, om het clubhuis definitief 'bewoonbaar' te krijgen. Het ging allemaal veel langzamer, dan ik had gedacht, maar ja, uiteindelijk is het dan toch voor elkaar gekomen.

PM: Dan heb je zo'n clubhuis in elkaar gezet, geschilderd, gas, licht en water aangesloten, maar verder is dan dat hele clubhuis nog leeg. Hoe kwamen jullie aan de verdere inventaris?

Wil: Via contacten van mijn vrouw met bepaalde wijkcentra hier in Nijmegen kregen we te horen, dat er in het wijkcentrum Titus Brandsma in de stad nog wel een hoeveelheid tafels en stoelen zou zijn te vinden, waar men wel vanaf wilde. Het was niet de allerbeste kwaliteit, en er is weer heel wat met lasapparatuur in de weer geweest, om van twee stoelen één goede stoel te maken, maar goed, het staat er nu, op de bekende Hazenkamp-manier geritseld, en iedereen is er dik tevreden mee.

PM: Uiteindelijk staat alles er dan, vergunningen en ontheffingen zijn geregeld, de eerste drank en etenswaren zijn ingekocht en je kunt beginnen met draaien. Wie ging nu het clubhuis beheren?

Fred: Er werd een clubhuiscommissie binnen de sectie opgericht. In het begin maakte ik daar, tot mijn eigen verbazing, geen deel van uit. Jarenlang had ik met de noodkantine lopen sjouwen, en nou dit? Men maakte dit verzuim echter snel goed en als pleister op de wonde kreeg ik de eer, om toen het zo ver was het clubhuis officieel te mogen openen. En zo kwam alles toch nog goed.

PM: Voorziet het clubhuis in een behoefte?

Wil: Het voorziet zeker in een behoefte. De sociale contacten binnen de sectie zijn zeer duidelijk uitgebouwd. Het aantal jeugdleden is toegenomen, ze kunnen nu immers ook behoorlijk opgevangen worden. Wanneer op vrijdagavond onze leden trainen in de sporthal op de Horstacker, vlak bij het clubhuis, is na de training ook altijd het clubhuis open en komt iedereen meteen hier naartoe. Vroeger moest men dan, bij gebrek aan beter, in de kantine van de sporthal blijven hangen. Nu is dat dus echt anders, elk lid wil per sé elk dubbeltje ook in het eigen clubhuis uitgeven, zodat men weet, dat de eventuele winst in de verenigingskas, of beter: in de clubhuiskas vloeit.

Wat nog wel erg tegenvalt, is de directe ledenaanwas vanuit de wijk Lindenholt. Na onze verhuizing hierheen en de opening van ons clubhuis hebben we de wijkbewoners toch best veel te bieden. Toch komen er relatief weinig nieuwe leden uit Lindenholt, maar veel meer uit Neerbosch, gek genoeg. Maar misschien wordt dat in de toekomst toch anders.

Je blijft trouwens wel bezig met zo'n clubhuis. Toen het er eenmaal stond, kwam al snel het volgende project: rondom moest de boel voorzien worden van luiken voor de ramen, om het inbraakrisico te verkleinen. Toen dat gebeurd was, moesten we aan onze eerste verbouwing gaan denken. We moesten er wettelijk een tweede toilet bij hebben, waarvan geen ontheffing mogelijk is. Dus moesten we aan de slag. Weer met de noeste arbeid van slechts een paar mensen werd er een tweede toilet aangebouwd, en werd tevens de entree een beetje vergroot.

Maar je blijft ermee bezig hoor, geloof me!

Overigens hebben we begin december '87 ook onze eerste klap mogen ontvangen: terwijl we binnen met z'n allen rustig een potje zaten te kaarten werd buiten in twee auto's ingebroken en werd er een fiets gestolen. Voor mij is dit een van de grootste teleurstellingen uit mijn tijd bij De Hazenkamp.

PM: Als ik het goed begrepen heb, staat dit clubhuis er maar tijdelijk. Hebben jullie plannen, om voor jullie sectie dit houten nood-clubhuis nog eens ooit te gaan vervangen door een permanent stenen clubhuis, zoals ook op de Winkelsteegh gebeurd is?

Wit: In 1991 wil de gemeente ons veld van eigen korfbal-kleedkamers gaan voorzien, zo is tenminste tot nu toe de bedoeling. We hopen, bij die bouw meteen ook met de bouw van ons mogelijk volgende clubhuis te kunnen beginnen. Wie weet!

PM: Is er verder nog iets, dat een van jullie beiden nog kwijt zou willen?

Fred: In de toekomst zou het mooi zijn, om helemaal apart te zitten, met je eigen clubhuis, kleedkamers eraan vast enzovoort. Maar dat is allemaal nog toekomstmuziek, voorlopig ben ik best tevreden zo en wat de toekomst brengt dat zien we dan wel weer.

Wit: De grafittiboys hebben nu ons clubhuis ontdekt, een kwalijke ontwikkeling, waarvan ik hoop, dat die niet uit de hand loopt. Verder hoop ik, als clubhuisman, ook in de toekomst van inbraak verschoond te blijven.

PM: Heren, bedankt voor dit gesprek.

optiek hooose

Modieus, sportief op en naast het veld

Sportbrillen

Brillen die tegen een stootje kunnen, zonder dat direkt het glas breekt. Omdat ze geheel om de oren sluiten en de brilveren verend zijn zitten ze als gegoten.

Zonnebrillen

In extra stevige uitvoeringen, maar toch fraai vormgegeven
o.a. Ray - Ban - Porsche - Carrera

Elastische knie- en enkelkousen

Deze kousen geven extra steun bij alle sporten. Ze zijn in moderne lichte kleuren verkrijgbaar.

Modebrillen en Contactlenzen

Uiteraard hebben wij een collectie modebrillen van eenvoudig tot zeer exclusief. Kiest u voor contactlenzen, wij meten o.a. Bausch en lomb zachte lenzen aan, ideaal voor alle sporten.

optiek Hoose

Willemsweg 37

Nijmegen

Telefoon 080-553453

Winkelcentrum 10

6581 BW Malden

tel. 080-582482

LICHT-KRACHTINSTALLATIES

INBRAAK-BRANDDETEKTIE

ENERGIEBESPARING

GEBOUWAUTOMATISERING

KOMMUNIKATIESYSTEMEN

NOODVERLICHTING

(PREVENTIEF) ONDERHOUD

24-UURS STORINGSDIENST

schekman
elektrotechniek bv

NIJMEGEN, GELDERSELAAN 14, 080-229664 / WAGENINGEN, NAALDWEG 1, 08370-15680

WINKELCENTRUM

Molénpoort

VISSCHER SPORT B.V.

HONKBAL
GYMNASTIEK
VOETBAL
VOLLEYBAL

HET JUISTE ADRES VOOR AL UW SPORTARTIKELEN
AAN WELKE SPORT U OOK DOET.
BIJ ONS ZIT U ALTIJD GOED.

ALLE KLEDING IN ORIGINELE
CLUBKLEUREN VERKRIJGBAAR

BADMINTON

SOFTBAL

TURNEN

KORFBAL

VISSCHER SPORT B.V.

DESKUNDIG ADVIES

Molenpoort 35, Nijmegen. Tel. 229278

camera kopen?

niet alleen vindt u bij ons een enorme sortering en vakkundig personeel, maar ook:

- * 2 jaar garantie
- * 2 jaar verzekering bij camera's boven f. 200
- * ook voor video- en projectieverhuur, portretfoto's.....

Verwey foto film video
plein 1944 no 145 nijmegen
aanspreekpunt bij de commissie voor